

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3252. szám

4 oldal, 20 bani

1955. augusztus 7. vasárnap

Fejezzük be a hordást, gyorsítsuk a cséplés ütemét!

Tartományunkban a kalászos gabona vetésterületén 97,6 százalékban leartatták már a termést. Néhány napon belül az aratás teljesen befejeződik tartományunk szántóföldjein. Az utóbbi napokban a mezőgazdasági dolgozók lendületesen végeztek a szürre való hordást és igréknek minél gyorsabban elcsépleni a termést. Akad már olyan kollektív gazdaság, mezőgazdasági társulás, község, vagy állami gazdaság is, ahol teljesen befejezték, vagy nem sokára befejezik a cséplést. A kasszaintézet, az új helyi, a vízvezeték kollektív gazdaság tagjai, a mikosai, a bírsai, az aldesti társult dolgozó parasztok, a lenauheimi egyenlőleg gazdálkodók, stb. már készek a cséplésre.

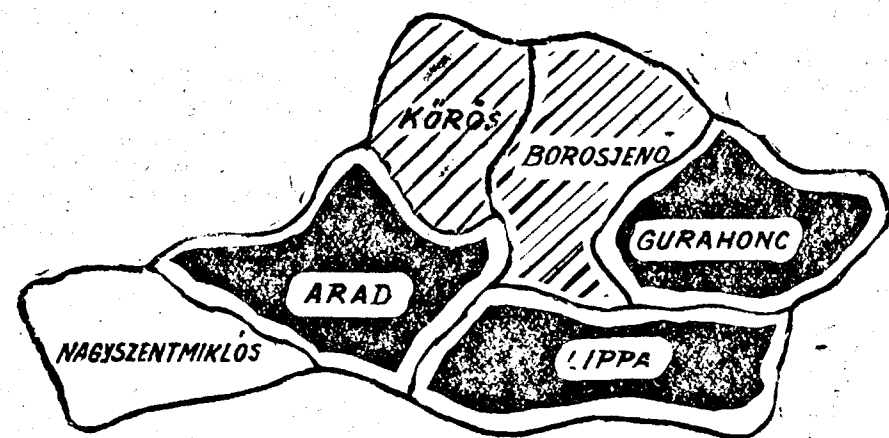
A gabona hordása és a cséplés menete Nagyszentmiklós, Borosjenő és Kőrös-rajonokban jobban halad a többi rajonokhoz viszonyítva. Nagyszentmiklós-rajonban a leartott gabona 72,5 százalékát hordták szürre és a termés 31,5 százalékát kicsépelelték.

Tartományi viszonylatban a mezőgazdasági dolgozók a hordást 48,5, míg a cséplést 17,6 százalékban végezték el. Az eddig elért eredmények azt mutatják, hogy a hordás és a cséplés menete igen vonzó. Ez annak tulajdonítható, hogy az állami, mezőgazdasági- és párt-szervek, azokban a rajonokban és községekben, ahol lemaradtak a munkálatokkal, nem felejtik ki megfelelő tevékenységet a nyári kampány ütemének meggyorsítására. Az illetékes szervek nem mozgósítják és nem vonják be rendszeresen a termelőket a munkába. Egyik oka annak, hogy a szürre való hordás terén és a cséplésben nem értünk el nagyobb százalékarányt, hogy nem használták fel az összes eszközöket (fogatókat, traktorokat, teherautókat), valamint a munkásokat a hordás siettetésére. Hasonlóképpen nem használták ki a munkára kedvező időt és a cséplőgépek teljesítőképességét, ami például Arad-rajonban oda vezetett, hogy a cséplést csupán 12,7 százalékban, a hordást pedig 34,9 százalékban teljesítették. A termelőket Arad-rajonban nem mozgósították a megfelelő módon a párt- és IMSZ-szervek, a néptanácsok és néptanácsi képviselők.

A hordás lassú üteme miatt Mondorlak, Világos, Szemlak, Nagylak, Magyarapcsa, Sajtyén és más községekben a cséplőgépek napokon át állnak. Röviddel ezelőtt például néhány napig 68 cséplőgépet nem működött a rajonban, mivel a szürre nem hordták gabonát. Gurahonc- és Lipparajonokban hasonlóképpen sokkal kevesebbet hordták a szürre és csépelelt, mint amennyi lehetséges lett volna. Augusztus 6-ig Dorgos, Németszentpéter és Igris községekben a cséplést csupán 0,1 százalékban végezték el. Egyes állami szervek ebben az időszakban, ahelyett, hogy a cséplés menetének ösztönzésével foglalkoznának, gyűléseket tartanak. Így például augusztus 5-én a begyűjtési minisztérium aradrajoni megbízottja az Arad körüli összes cséplőgépek megbízottjaival gyűlést tartott. Délután öt óráig kezdve a szürköt tehát megállt a munka és jónéhány órát elvesztettek a munkaidőből.

Mivel az időjárás esős, feltétlenül szükséges, hogy a mezőgazdasági dolgozók késedelem nélkül hordják a szürre a gabonát és gyorsítsák meg a cséplés ütemét. A szürköt az asztagokat különös gondnal kell megépíteni, tetejüket szalmareteggel kell befedni, hogy a víz ne hatolhasson be az asztag közepébe. A cséplésnél pedig minden kedvező órárt ki kell használni. Eppen ezért, minden szürén úgy kell megszervezni a munkát, hogy két váltásban, két-két etető dolgozó a cséplőgépben, mert csak így használhatjuk ki maradéktalanul a teljesítőképességét. A villamosított szürkőknél biztosítani kell a munka folytonosságát. Ejjel-nappal, megállás nélkül kell dolgozni s ezért el kell látni a szürkét egymást váltó csoportokkal és világítóberendezéssel.

Most, a dolgozó nép kényerének biztosítása idején, a párt, az állami és mezőgazdasági szervek minden erejükkel a hordás és a cséplés menetének meggyorsítását fáradoznak. A kommunisztáknak, az IMSZ-tagoknak, az agitátoroknak és a képviselőknél állandóan a munkálatok élni kell haladniuk, hogy példájuk nyomán, a többi mezőgazdasági termelő is késedelem nélkül végezze feladatát. Ezenkívül fel kell világosítani a termelőket arról, hogy ha hosszú ideig hagyják kint a keresztet a földeken, az egerek, a madarak és az eső nagy károkat okoznak a termésben és később nehezebb körülmények között lehet a gabonát elraktározni. Azokat a dolgozó parasztokat, akik már befejezték a hordást és a cséplést, mozgósítsák, hogy segítsék igazságtalanságokkal és munkaejével a többi dolgozó parasztot a hordásban, a cséplésben és a többi nyári mezőgazdasági munka elvégzésében.

Fehér előrehaladottabb rajon. — Vonalas: közepes rajonok. — Fekete: lemaradt rajonok.

Elkészült az első román televíziós kísérleti állomás

A Posta- és Távközlési Minisztérium távközlési kutató intézetének laboratóriumában egy szakemberekből álló munkaközösség felszabaduláskor 11. évfordulója tiszteletére elkészítette országunk első kísérleti televíziós adóállomását.

A televíziós adások lehetővé teszik, hogy a nézők, megfelelő vevőkészülékek segítségével figyelemmel kísérhessék az előzetesen filmre vetett politikai, tudományos, művészi, kulturális és sporttárgyú közvetítéseket. Az adóberendezés bonyolult készülékekből áll, amelyek a filmre vetett képeket elektromos jelzéssé alakítják.

Ezeket a jelzéseket az adókészülék kisugározza. A felfogó készülékek különleges antenna segítségével felfogják ezeket a jelzéseket és ismét látható képpé egyesítik.

A televíziós adó szovjet dokumentáció alapján, belföldi anyagokból készült.

A főváros lakossága, augusztus 23. előtt a „Szálán” és „23 August” parkokban, a Parcul Libertatii-n levő technikai múzeumban, az „Electrotechnica” áruházban és a város más pontjain figyelemmel kísérheti a román televízió első adásait.

(Agerpres.)

A Román Népköztársaság és Ausztria Köztársaság követségi rangra emeli bécsi, illetve bukaresti politikai képviseletét

A Román Népköztársaság külügyminisztériuma a román és az osztrák kormány közötti közös közleményét adta át a sajtónak.

„A Román Népköztársaság kormánya és Ausztria Köztársaság kormánya

nyitja a két ország közti kapcsolat megújítását és fejlesztését érdekében elhatározták, hogy követségi rangra emelik a két fővárosban lévő politikai képviseletüket.

(Agerpres.)

Dolgozók!

Az AVSAP aradi szervező bizottsága vasárnap, augusztus 7-én reggel 9 órai kezdettel rendezi meg a repülők napját a helybeli TAROM repülőtérén. Az ünnepségen repülésre és műrepülésre. (modellező-, vitorlázó- és motorosrepülőgépeken) ejtőernyős ugrásra és sétarepülésre kerül sor.

A repülőtér jól ellátott büfé várja a közönséget.

Dolgozók, vegyetek részt valamennyien a repülők napjának ünnepségén!

Jegyek az AVSAP alapszervezeteknél és szakszervezeti bizottságoknál kaphatók.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének 3. ülészaka

N. A. Bulganyin beszámolója a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletéről

(Folytatás lapunk tegnapi számából)

Mi ezt mondottuk Genfben: ebben az esetben miért ne egyezhetnénk meg abban, hogy a jelenleg fennálló — nyugati és varsói — csoportosulások résztvevői vállalják azt az egyszerű, de a népek legelőtérbevétele érdekében megvalósítandó kötelezettséget, hogy nem alkalmaznak fegyveres erőszakot egymás ellen?

Egy ilyen értelmezés szerződés megkötése a fennálló csoportosulások tagállamai között kétségkívül egy lépést jelentene előre egy hatékony európai biztonsági rendszer megteremtésének útján.

Semilyen végleges meggyőzés sem jött létre az európai biztonság kérdésében, a szovjet kormány ezen utolsó javaslatát is belevetve. Ennek ellenére a négy hatalom kormányfői közötti eszmecsere eredményeként, valamennyien egyetértettek abban, hogy tovább kell folytatni ennek a fontos kérdésnek a megvitatását. Ugyanakkor a három nyugati hatalom képviselői ugyanakkor a véleményen voltak, hogy meg kell vizsgálni a szovjet kormány javaslatát a nyugati és a varsói csoportosulások közötti szerződés megkötésével kapcsolatban.

A genfi értekezleten felvetettünk egy kérdést, amely egyre idősebbé válik — azon államok támogatásának kérdését a négy hatalom által, amelyek semlegesességi politikát akarnak folytatni és nem hajlandók részt venni katonai tömbökben és koalíciókban. Tudvalevő, hogy egyes európai, közép- és közép-keleti államokban mindjártban erősödik a semlegesességi politika előmozdítására irányuló mozgalmak. Ez a törekvés könnyen érthető, mert a múltból is tudjuk, hogy azok az országok, amelyek semlegesességi politikát folytattak, megőrizték a népi bizalmat és pozitív szerepet játszottak. Mi kiemeltük Genfben, hogy ha a semlegesességi politikát folytató államok egyike vagy másika felvétné biztonság és területi sérthetlenség megőrzésének kérdését, a Szovjetunió kész arra, hogy a többi hatalommal egyetemesen ilyen biztosítékot adjon nekik.

Mint ismeretes, a Szovjetunió már tett egy hasonló javaslatot Ausztriával kapcsolatban, a négy hatalom külügyminiszterének bécsi értekezletén pedig elvi megállapodás jött létre arra vonatkozólag, hogy a Szovjetunió, az USA, Anglia és Franciaország kormányai tiszteletben tartják Ausztria semlegesését.

Véleményünk szerint ez a kérdés idősebbé marad a genfi értekezlet után is és komoly figyelmet érdemel. A genfi értekezleten eszmecsere alakult ki a német kérdésben. Hangsúlyoznom kell, hogy az értekezleten különböző felfogások merültek fel a kérdés megoldásáról illetően azzal kapcsolatban, hogy milyen irányban kell fejlődnie Németországnak. Európa népeinek biztonsága szempontjából a legnagyobb jelentőségű kérdés az, hogy Németország olyan irányban fejlődjen-e, amely megfelel az európai béke biztosítása érdekében, vagy pedig Németország fejlődése, mint ezelőtt, most is a militarizmus feltámasztásának útját követi s egy újabb háborús tüzelést teremt Európában.

A három hatalom képviselői védelmébe vették a párisi egyezményeket, amelyeknek célja Nyugat-Németország remilitarizálása és bevonása a nyugati hatalmak katonai csoportosulásába. Nem tiltották azt sem, hogy az egységes Németországot is csak úgy képzeljük el, mint az említett nyugati csoportosulás szerves részét.

Világos, hogy a Szovjetunió nem érthetetlen és nem is érthet egyet az ilyen felfogással, mert az nem felel meg sem Európának, sem a Szovjetunió biztonságának érdekében, amit természetesen nem tévesztünk és nincs is jogunk szem elől téveszteni.

Erre azt felelték, hogy a három nyugati hatalom beleegyezne egy olyan egyezmény megkötésébe, amelyben az állam venne részt (a Szovjetunió, az USA, Nagy-Britannia, Franciaország és az egyesített Németország) és azt javasolták, hogy a Szovjetunió fogadjon el „biztonsági garanciákat” az egyezmény említett résztvevőitől. Mi azt válaszoltuk, hogy teljesen tisztázni akarjuk ezt a kérdést, a Szovjetunióknak felajánlott garanciák kérdéséről. (Kijelentettük, hogy a garanciák felaján-

lása érthető, ha kis államról van szó, amely nem rendelkezik olyan fegyveres erővel, amely képes teljes mértékben biztosítani az állam biztonságát. Teljesen világos azonban, hogy az ilyen irányú bármilyen javaslatok a Szovjetunió tekintetében minden alapot nélkülöznek.

Hangsúlyozni kell azt is, hogy a szóbanforgó garanciákat olyan államok akarják nyújtani a Szovjetunióknak, amelyeket külön katonai kötelezettségek fűznek egymáshoz olyan más szerződések és egyezmények alapján, amelyek nyilvánvalóan a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen irányulnak.

A Szovjetunió véleménye szerint az európai biztonság legfontosabb garanciája elsősorban az lenne, ha létre jönne egy általános európai biztonsági rendszer, nem szűkíthetné a német militarizmus, s megakadályozná azt, hogy Németország egy új európai agresszió gyújtópontjává váljon.

Genfben kifejtettük véleményünket a német kérdésben. Kijelentettük, hogy a párisi egyezmények alkalmazása — vagyis Nyugat-Németország remilitarizálása, katonai potenciáljának helyreállítása és a nyugati katonai csoportosulásokba való bevonása — összeegyeztethetetlen Németország egyesítésének feladatával.

Megemlíttük, hogy a Szovjetunió már előzőleg is felhívta az USA, Nagy-Britannia és Franciaország kormányait figyelmét a párisi egyezmények esetleges következményeire.

A párisi egyezmények érvénybe lépése és már alkalmazása azt jelenti, hogy az európai helyzetet teremtett, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. Egyáltalán azonban azt is jelenti, hogy a párisi egyezmények fennállásának körülményei között — a német kérdés rendezéséhez — más utat kell keresni, mégpedig azt az utat, amely az Európában fennálló nemzetközi feszültség enyhítéséhez, az államok jelenlegi katonai csoportosulásainak felszámolásához és egy hatékony európai kollektív biztonsági rendszer létrehozásához vezet.

Ebben az irányban kell erőfeszítéseket tennie a német népek és a többi európai államok.

Csak meglepéssel lehet tudomásul venni azt a tényt, hogy Nyugat-Németország közvéleményének számotvető körében és a nyugatnémet sajtóban mind gyakrabban és kataraktában hangzik fel a követelés, hogy a Német Szövetségi Köztársaság kormánya változtassa meg politikáját Németország újraegyesítésének kérdésében, minthogy egy olyan politika, amely Nyugat-Németország remilitarizálását és katonai blokkba való bevonását alapszik, kizárja az ország egyesítésének lehetőségét.

Ez a helyzet a német kérdésben, Németország egyesítésének külső és nemzetközi körülményei szempontjából.

Nem szabad azonban elfeledkezni a nemzetközi belső körülményekről sem, amelyek szintén nagy jelentőségűek Németország jövője szempontjából.

A mai Németország már nem az a Németország, amely 10 évvel ezelőtt, a hitlerista rendszer szétzuzását követő első időszakban volt. Az elmúlt évtizedben Németország területén két önálló német állam jött létre — a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság, s a többi állam szuverén államnak ismerte el a két köztársaságot. Mindkét államnak diplomáciai és kereskedelmi kapcsolatai vannak más országokkal és részt vesznek a megfelelő európai egyezményekben és szerződésekben.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a két államban különböző természetű társadalmi és gazdasági rendszerek jöttek létre. A Német Demokratikus Köztársaságban a munkások és szövetkezők — a dolgozó parasztok és az értelmiség — vannak hatalmon, ezek pedig a szocialista építési útjára tértek és szilárdan meg vannak győződve arról, hogy a helyes utat választották. Teljesen érthető a Német Demokratikus Köztársaság dolgozóinak és az állampontja, hogy nem veszélyeztetnék az említett időszakban kiharcolt vívmányait.

Németország egyesítésének megoldása tekintetében nem lehet figyelmen kívül hagyni sem a Német Demokratikus Köztársaság, sem a Német Szövetségi Köztársaság véleményét. Más szóval ezt a kérdést nem

lehet megoldani maguknak a németeknek a részvétel nélkül.

Mindez azt jelenti, hogy a Németországban kialakult nemzetközi és belső feltételek között lehetetlen az ország két részének mechanikus egybeolvasztásával egyesíteni Németországot és hogy semmiféle ilyen irányú kísérlet vagy terv sem járhat sikerrel, mert nem veszi figyelembe a reális helyzetet. A jelenlegi körülmények között a német kérdést csak fokozatosan lehet megoldani, mégpedig a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság együttműködésének útján, valamint a béke és a haladás érdekében megfelelő közlekedés útján.

Genfben nem találtunk közös alapot a német kérdésben. Mindazonáltal feltételezhető, hogy az egymással folytatott eszmecsere fontossága akkor válik majd nyilvánvalóvá, amikor a négy hatalom miniszterei októberben folytatni fogják a genfi értekezleten megvitatott kérdések megbeszélését. A szovjet küldöttség a Genfben folytatott eszmecsere keretében világosan kifejtette álláspontját.

A szovjet kormány nagyon jól tudja, hogy a külügyminiszterek elég sok nehézséggel, elég sok váratlan akadállyal fognak ütközni a német kérdés megoldásának útján. Ez érthető is, hiszen a négy hatalom kormányfőinek értekezletén két különböző felfogás merült fel a német kérdés megoldásának megvitatása tekintetében.

A német kérdés megoldásával kapcsolatos nehézségeknél azonban mégsem kell akadályt jelenteni a külügyminiszteri értekezleten folytatandó munkálatok sikerének útján és különösen a külügyminiszterek által megvitatandó alapvető kérdések — egy általános európai kollektív biztonsági rendszer létrehozása kérdése — útján.

A genfi értekezlet nagy figyelmet szentelt a leszerelés kérdésének. Ennek a magyarázata magának a kérdésnek a jelentőségében rejlik. A fegyveres erő fejlesztése, a fegyverzetek példátlan növekedése és tökéletesítése évről-évre nagyobb méreteket ölt és jogos aggodalmat kelt a népekben jövőjük tekintetében. Feltétlenül hangsúlyozni kell ezt az atom és hidrogénfegyverek és a többi típusú tömegpusztító fegyverek gyártásával és felhalmozásával kapcsolatban.

Mint ismeretes, a fegyverzetek csökkentése és az atomfegyver eltiltására vonatkozó, csaknem tízéves tartó tárgyalások nem jártak a szükséges eredménnyel. A „hidegháborúnak” és az államok közti elsősorban a nagyhatalmak közti kapcsolatokban fennálló bizalmatlanságnak az volt a következménye, hogy ezek a tárgyalások a legutóbbi években ténylegesen szünetbe jutottak.

A leszerelés kérdésének megvitatásában a szovjet kormány véleménye szerint jelenleg az a fő feladat, hogy meg kell találni a közlekedést a hatalmakban ebben a kérdésben elfoglalt álláspontjai között és meg kell teremteni a szükséges megértést mind a hagyományos fegyverzetek csökkentésének, mind az atomfegyver eltiltásának kérdésében.

Eppen ezt a célt szolgálják a szovjet kormány május 10-i ismert javaslatai a fegyverzet általános csökkentéséről, az atomfegyver eltiltásáról és az új háború veszélyének elhárításáról. Szükségesnek tartom megemlíteni, hogy a világközvélemény széles körrel, továbbá egész európai és ázsiai államok pozitív álláspontot foglalt el ezzel a javaslattal kapcsolatban. Jogosan úgy tekintették ezeket a javaslatokat, mint a Szovjetunió egyik fontos akcióját a békeért és a népek biztonságáért folyó harcban.

Tekintettel arra, hogy a szovjet kormány ezeket az új javaslatait, amelyeket az Egyesült Nemzetek Szervezetében terjesztettünk elő, ténylegesen meg nem vizsgálták meg, az USA, Nagy-Britannia és Franciaország kormányai pedig nem fejtették ki véleményüket a javaslatokkal kapcsolatban, küldöttségünk a genfi értekezleten természetesen elsősorban aziránt érdeklődött, hogy mi a fentemlített kormányok álláspontja a szovjet javaslatokkal kapcsolatban. Mi felhívtuk a figyelmüket arra, hogy a Szovjetunió késznek nyilatkozott elfogadni a nyugati hatalmak javaslatát az öt

nagyhatalom fegyveres erőinek színvonalára vonatkozólag, vagyis azt, hogy az USA, a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság fegyveres erőinek létszáma 1.000.000—1.500.000 fő legyen, Franciaország és Nagy-Britannia fegyveres erőinek létszáma pedig egyenként 650.000 fő. Ezzel kapcsolatban alapos a reményünk, hogy a három hatalom olyan álláspontot foglalt el az atomfegyver kérdésében, amely lehetővé teszi egy egyezmény megkötését ebben a kérdésben. Így aztán a leszerelés egész kérdését reális alapokra helyezhetjük.

Tekintettel azonban arra, hogy a hagyományos fegyverek csökkentésének és az atomfegyver eltiltásának kérdésében a meggyőzés létrehozása hosszú időt vehet igénybe, azt javasoltuk, hogy a genfi értekezleten résztvevő államok már most kötelezzék magukat arra, hogy nem használják fel elsőként az atom- és hidrogénfegyvert, s szövezzék fel a többi államokat is, hogy járjanak el hasonlóképpen.

A Szovjetunió május 10-i javaslatai nagy figyelmet szentelnek a fegyverzet csökkentésével és az atomfegyver eltiltásával kapcsolatos hatékony nemzetközi ellenőrzési rendszer megteremtésének.

Amint az USA elnöke nagyon helyesen hangsúlyozta, „minden észszerű terv az ellenőrzés és a felügyelet kérdéseire korlátozódik.” Ez a kérdés valóban nagyon komoly s nekünk meg kell találnunk a kölcsönösen elfogadható megoldást.

A szovjet kormány úgy véli, hogy ez idő szerint nincsenek meg a feltételek egy olyan nemzetközi ellenőrzéshez, amelyben valamennyi állam megbízna és amely mindenben megfelelne a nemzetközi biztonság érdekében. Az Egyesült Államok kormánya is egyetértett ezzel. Megemlíttük az USA elnökének a genfi értekezleten először kifejezett kétségét annak a lehetőségnek a tekintetében, hogy a jelen pillanatban kitárják az Egyesült Államok összes üzemének kapuit egy körülhatárolt ellenőrzés számára.

Mi hát a teendő? A szovjet kormány úgy véli, hogy a nemzetközi ellenőrzés létesítésének és a nemzetközi ellenőrző szerv jogainak és meghatalmazásainak kérdésénél szoros kapcsolatban kell megvizsgálni a nemzetközi feszültség enyhítését és az államok közötti bizalom megerősítését szolgáló intézkedések alkalmazásával, valamint a fegyverzetek csökkentésével és az atomfegyver eltiltására vonatkozó más intézkedések fogamatosításával.

D. Eisenhower úr, az USA elnöke javaslatot terjesztett a genfi értekezlet elé a Szovjetunió és az USA közötti kölcsönös katonai tájékoztatás megszervezésével, valamint az azal kapcsolatban, hogy mindkét ország repülőgépeiről kölcsönösen fényképfelvételeket készíthessen a másik ország területén felett.

Bár megfelelően értékelni tudjuk a javaslatból kitűnő arra irányuló törekvést, hogy megoldást találjon egy olyan bonyolult problémára, mint a nemzetközi ellenőrzés kérdése, mégis meg kell állapítanunk, hogy az ilyen intézkedések reális hatása nem lenne túlságosan nagy.

Az amerikai kormány vezetőivel folytatott nemhivatalos megbeszéléseink során köntörfalazás nélkül kijelentettük, hogy a repülőgépről készült fényképek nem hozzák meg a várt eredményt, mert mindkét ország hatalmas területekkel rendelkezik, ahol ha akar, bármint eltitkolhat. Figyelembe kell venni azt is, hogy a javasolt terv csak a két ország saját területeire vonatkozik s nem terjed ki a más államok területén lévő fegyveres erőkre és katonai létesítményekre.

A nemzetközi ellenőrzés megteremtésével kapcsolatban sokkal reálisabbnak és hatékonyabbnak véljük a szovjet kormány május 10-i részletesen kidolgozott javaslatait.

Ezek a javaslatok lehetőséget nyújtanak arra, hogy már a fegyverzet csökkentésére és az atomfegyver eltiltására irányuló intézkedések alkalmazásának első szakaszában széleskörű jogokkal és felhatalmazással ruházzák fel a nemzetközi ellenőrző szervet.

A szovjet kormány május 10-i javaslataiban egy igen radikális ellenőrzési módszer mellett nyilatkozott, mégpedig: a nemzetközi ellenőrző szerv késedelem nélkül létesítsen az

(Folytatás a 4-ik oldalon).

HAI DU ZOLTAN:

Hazám

Itt élek én e földön,
mely rács volt, sajtó börtön
rossz századok nevé.
Hogy szép nevé ma drága
s büszkén veszem a száma,
azért tied a hála
Pártom, te drága Párt.

A rabság kínját én is
éreztem s folyt a vér is
szívemből — ám háiba.
Szegény vagyok s mint népem,
tengődtem szűk kenyéren —
igen, ez volt a bérlem
az uri vad világra...

Magyar vagyok és láttam:
nem szaludban és románban
van itt a nagy hiba,
s míg mérgekkel beoltott —
népünk egymáshoz rothott,
hogy kapta el a koncot
az uri fiúja.

Mindogy hogy milyen nemzet:
a szegény szegény nemzet
a gazdag gazdagot.
Múltam ha így felmértem,
ily ösztön és mélyen,
igazán akkor érzem,
hogy mily szabad vagyok!

Ahol nagy volt a rabság,
lényegesebb ott a szabadság,
ha az ég kiderül.
S hálaidat a népek,
mindig, amíg csak élnek
a szabadító népek
leróják emberül.

Hazám, embered voltam,
de fiad lettem mostan,
hűséges gyermekek.
Értelmet nyert te véled
a szó — mit Pártom vésett
belém — akár az élet:
a hazaszeretet.

MARKI ZOLTAN:

Szíves-örömet

Szíves-örömet, megosztom veled
Mindzen nap a megharcolt kenyeret,
S ha az este nagy tüzeket rakott,
Elcserelek minden gondolatot.
Elmondjuk, hogy léptünk egyet ma
(Is,
Hogy szűkölve hátrál, ahi hamis,
Mit az ember eddig még nem
[látott:
Megdölgöttatjuk a széles világot.

Filmfesztivál városunkban

Az V. Világifjúsági Találkozó tiszteletére az AVSAP tartományi szervező bizottsága a tartományi filmvállalattal karöltve, augusztus 1—10-ig repülő és tengerészeti tárgyú filmekből fesztivált rendez. Ennek keretében „A mi szívünk”, „A csapat”, „Az ég felé”, „Usakov tengerenagy” (első és második rész) című filmeket vetítettek addig, az alábbi következő filmeket pedig a következő napokon vetítik az „Uj idők” filmszínházban.

Augusztus 7-én:

A repülés titkainak felfedezője

A repülés titkainak felfedezője című szovjet film cselekménye a múlt század végétől csaknem napjainkig tart. Bemutatja azt a harcot, amelyet az orosz tudósok a repülés titkainak felfedezéséért vívtak. A film központi alakja Nyikolaj Egorovics Zsukovszkij, a világhírű tudós, aki először tanulmányozta a repülés kérdéseit. Ő fedette le a repülés elméleti alapjait. Kitarító tudományos munkásságát tükrözi a film, s hű képekben vetíti a nézők elé Zsukovszkij segítőitársainak alakjait: Mozsajszkijt, a világ első repülőgépeinek tervezőjét, Mendelejevet, Timirjazevet és másokat, akik munkásságukkal nagymértékben hozzájárultak a repülés titkainak felfedezéséhez. A film első része Zsukovszkij tudományos munkásságával, második része pedig a különböző repülőgéptípusok és tervezőkkel ismerteti meg. Az utolsó képekben ismét Zsukovszkijt látjuk, amint 1920-ban, születésének 50. évfordulóján, előadást tart a Moszkvai Technikai Iskola növendékeinek, a szovjet haza első repülőinek.

Augusztus 8-án:

Tengeri sas

A megkapó, művészi képben gazdag „Tengeri sas” című szovjet film erőt, optimizmust sugárzó szov-

jet emberek, szovjet tengerészek életét nyújt betekintést. Először típusai révén megismerjük a szovjet tengerészek harcedzett ifjait, akik a szovjet gyalogság, tüzérség, a szovjet határvérezdek katonái, stb. mellett a második világháború idején jól képzett, harcedzett és hazájukat őrszintén szerető katonaként önkéntek népi szabadsága és a szovjet haza határait felett.

Augusztus 9-én:

A levegő hőse

Csikálovról, a világhírű szovjet repülőőről szól a szovjet filmvetészet egyik legsikerültebb alkotása: „A levegő hőse”.

Valerij Csikálovot a szovjet légierő legmerészebb, legképzettebb repülőjei életében egyetlen alkalommal sem tudták megdönteni a feladat elé állítva. A legnehezebb repülésekre önként vállalkozott s nem egy esetben életét veszélyeztette, amiért Sztálin két esetben is személyesen megdörgölte.

Elsőnek repülte át az Északi-sarkot, világhírű repülések terveit szölte, s a szovjet repülőik ünnepén mindannyiszor legyőzhetetlennek bizonyult.

Augusztus 10-én:

Távoli utazás

Orosz kikötő képeivel kezdődik a „Távoli utazás” című szovjet film. Zuhog az eső. A kikötő egyik utcájának aszfaltján a kikötő tengerész taposása: Feodosziosz. Nem sokára betér egy kocsmába, ahonnan a kikötő felé vezető útján megázott, didergő kutyát csalogtat maga után. A „kucu” — így becézi később a legénység a kutyát — nagy vitára ad alkalmat. Dziuiba, a legénység parancsnoka nem akarja felengedni az „uj közlőkatónát” a hajóra, de később maga

is közbenjár felettésem, hogy a kutyát is magukkal vihessék világkörüli útjukra.

A „Vitéz” nevű kis vitorláshajó világkörüli útján először Franciaország Breszt nevű városában köt ki. A francia kikötőben levő legénység versenyre hívja ki az orosz tengerészeket. A felhívást örömmel fogadja orosz legénység nagy gyakorlottságról tesz bizonyosságot: negyven perccel hamarabb készíti utra hajóját, mint a franciák. A nagy sietés azonban ebben az esetben is bajjal jár. Egorika, a film egyik központi alakja ugyanis megüti a szemét, amiért a hajó tisztja kara Dziuibát azzal gyanúsítja, hogy veri a legénységet.

A vitorlás továbbhalad útján, s a spanyol Cadix kikötőbe érkezik, ahol a város lakói nagy örömmel fogadják az orosz tengerészeket. A véletlen megint úgy hozza, hogy a parttól a hajóra dobált almák és narancsok egyike Gorka szemét találja el. A kivizsgálások ismét egymást követik a tiszteket — bár nem tudják bebizonyítani, hogy Dziuiba gorbombán bánt a legénységgel — ez alkalommal mégis biztosra veszik, hogy megszegte a katonai nevelés szabályait.

A film legmegkapóbb, legmozgalmasabb jelenete az utazás százhetedik napja, amelyen a régi tengerészszakas szerint, az Egyenlítőre érő legénység mindenkit megfüröszt rangra való tekintet nélkül: kit vizesfordóba dobna, kit locsolópumpával készítenek futásra.

Gorka, a főhős, a vizet megszűszelő pumpával börtönözteti Gorka-ot, a fiatal tisztet. Ez az erősen fejedelmű vizitől nem látja ellenfelét, barátját gyanúsítja és kihívja párbajra. Nem kevésbé érdekes a film két legutolsó jelenete sem. Az utolsó előtti a „kucu” körüli újabb vitákat tükrözi, a legutolsó pedig a viharral merészen szembenéző legénység harcra edzettségét ábrázolja.

Kulturhírek

Bálcac 30 regénye, Shakespeare drámáinak 12 kötetes kiadása jelent meg legutóbb Pekingben 210.000-es példányszámban. Uj fordításokkal tették közzé Andersen meséit, Dante „Isteni színjátékát”, valamint Cervantes „Don Quijote”-ját is.

Liszt, Bartók és Rubinstein emlékének tiszteletére a Szovjet Tudományos Akadémia állandó kiállításokat rendez azokban a városokban és fal-

vakban, ahol a nagy zeneköltők alkotott, illetve felléptek.

A moszkvai központi rádió zenekara N. Anosov karmester vezényletével bemutatta Benjamin Britten „Peter Grimes” című operájának négy kötetét, George Gershwin „Rapsody in Blue” című művét, Yasuki Akutagava fiatal japán zeneszerző népzenei motívumokon felépü-

lő „Tryptichon”-ját és Carl Nielson dán komponista „II. szimfóniá”-ját.

Tolsztoj „Feltámadás” című regényéből Charles Spaak ismert film-író forgatókönyvet írt.

Solohov művei 421 kiadásban jelentek meg 1925 óta a Szovjetunióban. A teljes példányszám meghaladja a 20.473.000 kótetet.

A haza felemelkedésért végzett munka nagyszerűsége

Dolgozó népek erőfeszítései a szocializmus építéséért kiemelkedő alkotásokra ösztönözték a népeket. A román irodalom fejlődését ebben a tekintetben nagymértékben megkönnyítette az a tény, hogy felbecsülhetetlen értékű példaként áll előttük a szovjet irodalom az ország újjáépítéséért és a szocializmus építéséért vívott nagyszerű harc idejéből. Nem kétséges, hogy az olyan irodalmi alkotások, mint Gladkov „Cement”-je, vagy Solohov könyve az „Uj barázdát szánt az éke”, nemcsak a szovjet irodalom egész sora előtt álltak követendő példaként, hanem a mi irodalmunk is megtanított arra, hogy hitelesen tükrözzék műveikben a mindennapi élet igazságait és a párt által vezetett tömegek forradalmi lendületét. Irodalmunk nem ismerte az előző utópisztus hőst, a munkásosztály képviselőjét, akit most már ott látunk Ion Calugaru: Otjel si pline (Acél és kenyér), Nicolae Jianu: Cumpana luminilor és Francisc Munteanu: In orașul de pe Mures című műveiben. Ezek a regények a dolgozóktól új arcokat mutatnak be, a párt által nevelt munkásokat, akik tudatában vannak annak, hogy erőfeszítései most már nem a tökések pénzéért születtek, hanem az egyszerű emberek házába visz örömet és névli a haza erejét, amelyben a dolgozó nép uralkodik. Francisc Munteanu nemrég megjelent regénye abból a szempontból is jelentős, hogy az aradi „I. Ranghe” gyár építéséről szólva szemlélteti a román és a nemzeti közhétségű dolgozóknak a nagyszerű közös célt folytatva küzdelmét. A különböző nemzetiségű dolgozók testvériségének kérdését, népek erkölcsi és do-

Uj könyvekről

Thomas Mann: Novellák

Thomas Mann 80. születésnapja alkalmából az Uj Magyar Könyvkiadó igényes és méltó formában, finom ízlésű kiállításban bocsátotta közre a nagy író novelláinak és elbeszéléseinek kétkötetnyi gyűjteményét. Lukács György tartalmas, gondosan elemző bevezetése és Ottlik Géza kitűnő szerkesztése valóban jellemző keresztmetszetet adja Thomas Mann életművének és megkönnyíti a magyar olvasó számára a bonyolult és nagyon összetett alkotói egyéniség megértését. A Thomas Mannal most ismerkedő olvasó legelőször mégis az író megindítóan szép leveléből merít, amelynek nemes és emelkedett hangja mind a publicista, mind a szépirodalmár Thomas Mannra annyira jellemző. Ez a level egyépp egy érzékeny, sokat vívódó művésztelék való. Másra a művészelebe vetett hiteiről, mint a kötet novellái, vagy egész irodalmi munkássága.

Thomas Mannak szinte valamennyi novellája alig leplezett, minden toleakodás és magamutogatás nélkül való önvallomásként, gyakran önéletrajzhat. Majd minden művében az emberi élet egyetemességének, az öltözés szíveságitól, egyviku hétköznapiaságitól mentes harmóniának a tükörképét tükröztetik. Az író központi problémája legvilágosabban azokban a novellákban tükröződik, amelyeknek hőse művész. Ilyen az egészen fiatalon írt „Tonio Kröger”, amelyről levelében joggal állapítja meg: „A fiatalos lírai zománca sajátos képen felszázadon keresztül megőrizte üde csillogását és több emberöltőn át újra meg újra elnyerte a fiatal szívvel rokonszenvét”. A novellából fájdalmasan csendül ki a felelősség vágya. Mi lehetne ez? Nem beleremélni a korabeli német polgárság metszében hideg, kieszterű józanágába és nem megfagygni egy olyan művészi arisztokratizmusban, amely az író kötelességét élettel telesen megtagadja, mert ez a lelkiállapot megbénítja az alkotóképét.

Ezzel a megoldhatatlannak tűnő problémával vívódik még a korunkot látszólag teljesen elforduló, mikológiai tárgykörű „Az elcsorélt fejek” című kisregénye is, amelyben egy szerelmes asszony hebehurgya megszeppenésében két merőben különböző alkatú férfi fejt és törzsét elcsorélt, valószínűleg megsejyuria őket és így meg kevésbé közelítik meg azt az ideált, amely után vágyik. Ebben a regényében Thomas Mann töle szokatlanul könnyed, szinte dővágkodó hangnemben, önmaga fölötti elnéző csipkelődéssel szólal meg.

Sokszor testileg-lelkileg beteg, torz emberek lelkében dúl ez a harc, ilyen a nagy lelkeltani ismerettel megformált „Friedemann ur, a törpe”, vagy pedig olyan sávr és kisziklódott, kisiklott életű emberekben, mint amilyen „A pojáca” hőse is. A gyűjtemény egyik legszebb és legmegrőbb darabja a Schillerrel szóló „Nehéz óra”, amelyben az író a nagy költő portréját festi meg mestersen, az alkotás kinjában és gyönyörűségében rokon írórsá hozzáértésével.

A „Halál Velencében” misztikusnak tűnő homályából is élesen kiválik az író-hős mélyen átélt és nagy művészi erővel megformált alakja.

A gyűjteményben szereplő egyetlen drámai mű, a költői ihletű „Fiorenza” alapfogolata is két, önmagában nem teljes értékű igazság-nyakodása: az életet élvező, derűt és örömet hirdető, aggályoskodást nem ismerő Lorenzo Medici szemlélete

ütközik meg Savonarola szigorú, betegesen rideg és eszkatikus igazság-gával. A kérdés itt is megoldatlan marad, mivel Lorenzo Medici halál-tusája során találkozik Savonarolával és a nagy összeecsapás alkalmával egész gátlatlan életében kételkedve hal meg.

A megrázó hatású „Mario és a varázsló” mellett leginkább az 1952-ben írt „A megtévesztett” kavarja fel az olvasót. E mű nyomozásról legkőre és az a sajtáságoson beteg poézis, ami körülöngi hőseit, maradárdó és majdnem győtrő művészi élmény. Az olvasót vonzza és taszítja egyben az a Thomas Mannra egybőként is jellemző írói módszer, amely a beteges lelki állapotot, halálhangulatot gyakran klinikai-tudományos pontossággal írja le. Sokszor úgy tűnik, mintha az írónak annyira csak a lélektani állapot megfigyelése és közlése lenne lényeges, hogy az érzelmek és szenvedélyek szinte leválnak hőseiről.

Abban a borzongással vegyes művészi élményben, amelyet az olvasóban Thomas Mann írásai keltenek, a legfontosabb mozzanat mégis a rokonszeny. Az a rokonszeny, amelyet egy olyan nagy író iránt érezhetünk, aki azt a renkívül nehéz szerepet vállalta, hogy nyomozást és súlyos esztendőben a züllésre ítélt német polgárság lelkiismeretét éljen, akiknek tiszta művészmagatartását mindenkor nemes és igaz emberi magatartás hitelesítette.

Építésének útján felmerülő nehézségeket.

„A Mitrea Cocor”, a „Deslasura-rea”, a „Baragan”, a „Mag kisirázik” című regényekben, valamint több más műben, a haladó emberek mellett feltűntek a nép elenségei is, akinek törekvéseit a könyvek írói leleplezik. Az osztályharc sokrétű megnyilvánulásának a szemléltetése szintén nevelő jellegű. Felhívja a dolgozó parasztot figyelmét a kulák-ság kísérleteire, amelyekkel a falu dolgozóinak boldogulását akarják megakadályozni, éberségre buzdítja őket és megtanítja az ellenség kísérleteinek megelőzésére és megsemmisítésére.

Orvendetes, hogy a régi nemzedékhez tartozó számos író nem tette le a tollat a kezéből, hanem a dolgozó tömegek problémáiba behatolva értékes műveket alkot. A tapasztalt írók mellett ma már sok más olyan író tűnik fel, akinek neve nem szerepel ugyan még irodalomtörténetünkben, de már eddigi írói tevékenységével is nagy reményekre jogosít. Nicuța Tanase, Haralamb Zinca, Mircea Zăciu, Silviu Podina, Stefan Luca, Teofil Busecan, Mircea Serbanescu, Stefan Andrei, Titus Popovici és mások.

Mindig többet és többet kívánnak a irodalmi, akik arra törekednek, hogy a szüntelenül növekvő igényeket kielégítsék, harcoljanak a személtizmus és az eszmesség ellen és párt-szemléltől áthatott műveket alkossanak.

Irodalmunk még az eddiginél is több igyekezettel kell harcolniuk a polgári ideológia befolyása ellen, amely néha abban nyilvánul meg, hogy elkerüljük mai valóságunk főbb konfliktusait, egyes esetekben lebecsülik a pozitív hős szerepét, időnként pedig a naturalizmus és az epolitizmus álláspontjára helyezkednek.

A román szépirodna fejlődésének sikerei arról keszkednek, hogy a jövőben az olvasók mind magasabb színvonalú, a szocializmus építéséhez méltó irodalmi alkotásokhoz juttanak.

Gh. Tomorin

A mai román prózairodalom fejlődéséről

Hazánk felszabadulását követő első években Bukarestben járt Borisz Petojev szovjet író. Egyik írásában arról számol be, hogy meghívták Bukarestben egy hangversenyre, amelyen a király is résztvevett. Az udvari etikett parancsa szerint a király megérkezésekor mindenki felállt a helyéről. Egy ember mégis mozdulatlanul a helyén maradt. Öszhaju, ke-rekarcu férfiú, mintha szoborba öntötték volna... Átható eszei világosak, ajkán gyúnyos és megvető mosoly... Ez a férfiú a román irodalom nagymestere, Mihail Sadoveanu volt.

Mihail Sadoveanu magatartásában visszatükröződött a román nép méltóságjeljes megvétele a fiatal tiszt iránt, akinek aroa porcellánserzett merev és kifejezőtlen volt. Mihály király az évszázados elnyomó önkényuralmat jelképezte, azt az elnyomást, amelynek eula alatt az ország minden táján sanylódtak az egyszerű emberek. Sadoveanu magatartásában benne volt a hazafias író meggyőződése, hogy nem sokára nyomtalannal eltűnik az a rothadó világ, amelyet a Hohenzollernek és „koronák” utódja képvisel.

Nem Sadoveanu volt az egyetlen művelője a román irodalomnak, nem ő volt az egyetlen klasszikus író, aki magatartásával megbejegyezte a királyiságot és az egész tökésfődes-urí rendszert. Eminescu, Cosbuc, Vlahutja és Caragiale klasszikus műveiben benne izzik az elnyomott népnek a kiszámányozókkal szemben táplált gyűlölete. Ez az irodalmi örökség felbecsülhetetlen értéke a román népeknek.

Szépirodalmunk művelői tovább fejlesztik és ápolják ezeket a nemes hagyományokat.

Irodalmunk a szovjet irodalom példáját követve, tartalmában és formájában egyre magasabb színvonalra emelkedik. Pártunk és kormánynak eddig soha nem látott támogatásban részesíti irodalmát, akiknek műveiben a munka magaslatos pártosa és a láncától megszabadult dolgozók boldogsága tükröződik, mert önmaga és dolgozóitársai új,

boldogabb világát építi. A mai író műveiben benne izzik a dolgozó nép gyűlölete a megbúvó, vagy nyíltan kártérvő ellenséggel szemben. Irodalmi alkotásainkban a szocialista hazaszeretet és a világ dolgozóit testvériségének lángra lobog és erre a nagyszerű érzésre nevelik irodalmi az olvasó tömegeket.

Sokszínű és igen változatos az utóbbi évek irodalmi termékeinek tematikája. Csupán néhány olyan témát akarunk e helyen megemlíteni, amelyekkel a legismertebb művek foglalkoznak.

Az elmúlt idők hangja...

Több olyan művészi és nevelő értékű irodalmi mű jelent meg az utóbbi években hazánkban, amely néppünk harcos multjéről beszél. Mihail Sadoveanu, az örökifjú, fáradhatatlan művész Nicora Potcoava című regényében ritka művészettel megírt oldalakon beszél Moldova hanyatott multjáról. Nicora Potcoavának jelképes szerepet azánt a szerző. Ő, Ion Voda cel Cumplintak, a bojárak árulása folytán a törökök által megölt moldovai fejedelmek a fivére a nép élére állt, hogy megtorolja az árulók gaztettét. Harcában Potcoavat a Dnyeper-menti kozákok is támogatják. Sadoveanunak és a könyve folytatása az író történelmi regénysorozatának a Nicora Potcoava azonban íróinak már sokkal haladóbb állásfoglalásról tanuskodik. A regény tökéletesen igazolja azt az egyedül helyes marxista állást, amely szerint a tömegek alakítják a történelmet és azok a vezetők, akik ellenkeznek a nép érkeivel, soha sem győzhetnek, akármilyen ötletes és gyakorlott hadvezérek lennének.

Camil Petrescu könyve Un om între oameni (Ember az emberek között), Nicolae Balcescunak, a nagy forradalmi íróinak, — aki 1848-ban lelkesséssel szállt síkra Kossuth és Avram Iancu hadseregének egyttműködéséért — életét írja le az akkori román fejedelemségek társadalmi állapotának keretében. Irodalomkritikáinak fontos irodalmi esemény-

ként üdvözöljük a könyv megjelenését.

Néppünk forradalmi hagyományai a mai román irodalom más kiemelkedő termékeiben is tükröződnek.

A példátlan kegyetlenséggel vérbefojtott 1907. évi nagy parasztfelkelés, amikor az uralkodó osztály több mint 11.000 parasztot ölelt meg, értékes művek megírására ihlette több kiváló írókat. Zaharia Stancu: Desculți (Mezítláb), Petru Dumitriu: Bijuterii de familie (Családi ékszerek) és Emil Galan: Zorii robilor (Rabszolgák hajnala) című művei mind az 1907-es felkeléssel foglalkoznak, amely egyébként már a multban is számos román irodalmi mű tárgyát képezte.

Cezar Petrescu és kiváltképpen Liviu Rebreanu jelentős művészi értékű műveket alkotott, amelyekben a parasztság kiszámányozását és a felszabadulás iránti vágyukat írják le. Ezek a könyvek azonban a kritikai realizmuson túl nem nyújthattak iránymutatást a parasztságnak az elnyomtatás alól való felszabadulásá-ra. Zaharia Stancu és Emil Galan pártunk ideológiájával felvértezett már rávilágítanak, hogy a parasztság szabadságát csak forradalmi harcra, a munkásosztály vezetésével vívhatja ki, mindennemű kiszámányozás megsemmisítésével.

Jelenkori román irodalmunknak fontos fejezetét alkotja az ellenállás és a fasizmus elleni harc.

Alexandru Jar a Sifritul jalbelor és a Marea pregatire (Nagy készülődés), A. G. Valdea: Sctei în bezna (Jeltűznek) című műveikben a kommunista hősies harcát mutatják be az illegális sulyos években. A román irodalomban az ő könyveikben jelenik meg először az antisziaszta harc, az egyéni érdekeit a nép boldogságáért vívott küzdelemmel alárendelő kommunista akkcia.

Eusebiu Camilar: Neșura (Fergefeg) című regénye a büdös szovjet-ellenes háború leplezésével azt a nagy tragédiát ábrázolja, amely a román népet érte, amikor behatoltak a szovjetellenes háborúba. Petre Iosif, M. Novicov és mások irodalmi alkotásai szintén a román

népnek a fasizmus elleni küzdelmét tárják az olvasók elé.

Kiemelkedő fontosságu jelenkori román irodalmunknak néppünk forradalmi multjával foglalkozó része. Ez az irodalmi irány hazafias szellemben neveli és kérihetetlen harcba buzdítja a fiatalságot, dolgozóinkat és azoknak a nagy vívmányoknak a megőrzésére lelkesíti, amelyekért országunk legjobb fiait áldozták életüket.

A haza felemelkedésért végzett munka nagyszerűsége

Dolgozó népek erőfeszítései a szocializmus építéséért kiemelkedő alkotásokra ösztönözték a népeket. A román irodalom fejlődését ebben a tekintetben nagymértékben megkönnyítette az a tény, hogy felbecsülhetetlen értékű példaként áll előttük a szovjet irodalom az ország újjáépítéséért és a szocializmus építéséért vívott nagyszerű harc idejéből. Nem kétséges, hogy az olyan irodalmi alkotások, mint Gladkov „Cement”-je, vagy Solohov könyve az „Uj barázdát szánt az éke”, nemcsak a szovjet irodalom egész sora előtt álltak követendő példaként, hanem a mi irodalmunk is megtanított arra, hogy hitelesen tükrözzék műveikben a mindennapi élet igazságait és a párt által vezetett tömegek forradalmi lendületét. Irodalmunk nem ismerte az előző utópisztus hőst, a munkásosztály képviselőjét, akit most már ott látunk Ion Calugaru: Otjel si pline (Acél és kenyér), Nicolae Jianu: Cumpana luminilor és Francisc Munteanu: In orașul de pe Mures című műveiben. Ezek a regények a dolgozóktól új arcokat mutatnak be, a párt által nevelt munkásokat, akik tudatában vannak annak, hogy erőfeszítései most már nem a tökések pénzéért születtek, hanem az egyszerű emberek házába visz örömet és névli a haza erejét, amelyben a dolgozó nép uralkodik. Francisc Munteanu nemrég megjelent regénye abból a szempontból is jelentős, hogy az aradi „I. Ranghe” gyár építéséről szólva szemlélteti a román és a nemzeti közhétségű dolgozóknak a nagyszerű közös célt folytatva küzdelmét. A különböző nemzetiségű dolgozók testvériségének kérdését, népek erkölcsi és do-

litikai egységének megerősödését egyébként az utóbbi években számos más regény, novella és karcolat is tárgyalja.

Legtöbb, a második világháború után hazánkban megjelent mű a mezőgazdaság szocialista átalakításával foglalkozik. Napjainkban a falun az osztályharc szüntelen éleződésének feltételei között megy végbe az átalakulás, egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztot térnek a szocialista típusu nagyzümi gazdálkodás útjára. Ezt a folyamatot nevezi Mihail Sadoveanu a „felismerés tövisei utjának”. A falu mai élete irodalmi elé a tények gazdag kincsesárát helyezi. Sadoveanu regénye a „Mitrea Cocor” nyitja meg azoknak a műveknek sorát, amelyek falvaink uj és átalakulásban levő életét tükrözik. Sadoveanu hőse szegényparaszt, aki tudja, mit kell tennie, mert szovjet fogságban tudatára ébredt annak, hogy a parasztság másként és jobban élhet, mint ahogyan szülei és ősei éltek. A regény egy földesur birtokának felszátásával zárul, de érezteti, hogy Mitrea Cocor és dolgozó paraszt társai nem fognak megállni a felosztás tényénél.

Marin Preda: Deslasurarea című ismert novellájában Ilie Barbuval, a dolgozó paraszt jól megrajzolt típusával ismerkedhet meg. Ez a novella nagy művészi készséggel érzékelteti a harcot, amely a falvakon a kollektív gazdaság megalakításáért folyik.

A mezőgazdaság szocialista átalakításának más vonatkozásait mutatják be egyéb művek is. Eusebiu Camilar: Temelia (A mag kisirázik), Dumitru Mircea: Plina alba (Fehér kenyér), Ion Istrate: Grtu Infratit és Trandafir de la Moldova, E. Galan: Baragan című művei tartoznak ezek közé. Különösen értékesnek tartjuk a legutóbbi regényt, amelynek cselekménye egy dunamenti faluban játszódik. Anton Filipnek, a regény főhőseinek sikerült rendet teremtenie abban az állami gazdaságban, ahova igazgatónak nevezték ki. Értéke a regénynek az a mélység, amellyel a szerző az újért folyó harc győzelmét ábrázolja a román falu életében. A könyv munkásosztályunk lelkességét, elszántságát és hozzáértését igazolja, amellyel legyőzi a szocializmus

A pártélet hírei

JÓ UTON...

A gyári statisztika egyik kimutatásában olvasható, hogy a „Vörös Triko” gyár 105,86 százaléka teljesítette júliusi termelési tervét. Első pillanatra mindenki legfeljebb sok-sok kötöttáru, textilfelé gondol. Pedig a számok többet mondanak. Bennük van az is, amit nem lehet csupán kilóban, méterben, vagy pénzben lemérni, amit a pártvezető dolgozók és a kommunista mindennapi szorgalmas, fáradhatatlan tevékenységének nevezünk.

Az eredmények a pártalapszervezetekről is sokat beszélnek. S ha elemizzük tevékenységét, valóban sok, követésemelő példát találunk. Ime, egy a sok közül:

— Az üzem pártalapszervezetének bírója és az adminisztratív vezetőség tagjai sokat gondolkodtak a feladatok elvégzéséről, és a munkát, hogy a gyár minél több tervben felüli szocialista felhalmozást adhasson a hazának. Az első perctől kezdve — mondotta Moldovan Elena, a pártalapszervezet titkára — valamennyien tisztában voltunk azzal, hogy ennek a feladatnak csak akkor tehetünk becsülettel eleget, ha a belső erőforrások feltárással és hasznosításával mozgósítjuk a dolgozókat.

Az alapszervezet vezetősége nyílt gyűlést hívott össze, amelyen a párttagok és tagjelöltek kívül résztvettek a mérnökök, a technikusok és az élmunkások. Ezen a gyűlésen a dolgozók széles körben megvitatták a felhívást. Ehhez hasonló megbeszéléseket tartottak a szakszervezeti csoportokban is. A megbeszélések levezetésével megbízott elvtársak majdnem mindenütt rámutattak a belső erőforrások feltárással és hasznosításával kapcsolatos feladatokra. A gyár dolgozói közül sokan harcolnak a nyersanyagok helyes felhasználásával. Így érték el, hogy a dolgozók a szulfinoban és a köt-szövőgépeknél a lehető legjobban dolgozzák fel a fonalat. Ilymódon csupán júliusban 7500 lejt emelkedett az anyagmegtakarítás pénzben kifejezett értéke.

Ehhez hasonló vállalkozást tett Reigru-ber Antal IMSZ-tag is. Mindketlen teljesítették vállalkozásukat.

Az alapszervezet nagy fontosságot tulajdonít a szemléltető agitációnak. Akármerre járunk a gyárban, mindenütt találunk olyan jelzavakat, amelyek a gépek jobb kihasználására, takarékosra mozgósítják a dolgozókat. A szemléltető agitáció azonban nem az egyedüli eszköz annak, hogy a dolgozókat jobb eredmények elérésére ösztönözzék. Ebben a munkában a pártalapszervezet sikeresen használja fel az agitátorokat is, akik személyesen elbeszélgetnek a dolgozókkal a legfontosabb gazdasági és politikai kérdésekről. Az alapszervezet vezetősége az agitátorokkal tartott megbeszélések alkalmával ismerteti a megoldásra váró feladatokat. Egy ilyen megbeszélésen, amikor a szocialista felhalmozásról esett szó, megvitatották a belső erőforrások feltárással és hasznosításával kapcsolatos kérdéseket is.

Később a politikai munka meghozta a várva-várt eredményt. A technikai vezetőség most rendszerebben foglalkozik a gépek fordulat-számának növelésével. A mesterek és a munkások kezdeményezésének eredményeként sikerült növelni a Rashed- és a körkötő gépek fordulat-számát. Ilymódon júliusban jelentős megtakarítást értek el.

Az utóbbi időszakban több újítást és egyszerűsítést nyújtottak be. Ezek között említésre méltó Zoica Traian párttag újítása, a köt-szövőgép és a harsányos rand-gépeknél a kettős rendszer bevezetése.

A gyár dolgozói közül sokan harcolnak a nyersanyagok helyes felhasználásával. Így érték el, hogy a dolgozók a szulfinoban és a köt-szövőgépeknél a lehető legjobban dolgozzák fel a fonalat. Ilymódon csupán júliusban 7500 lejt emelkedett az anyagmegtakarítás pénzben kifejezett értéke.

A vállalat vezetősége, megértve a belső erőforrások feltárással és hasznosításával kapcsolatos feladatokat, megkezdte a munkát, hogy a legkisebb értékesíthető hulladékanyagot is felhasználhassák más közszükségleti cikkek előállítására. Ezeket az anyagokat a hulladékfeldolgozó osztály hasznosítja. Jelenleg különböző gyermek kötöttáru és szőnyegek készülnek a használt anyagokból. Ezek alapján véve értékes hulladékokból.

Az eredmények felsorolásánál azonban nem felejtjük el a hibákat sem. Kétségtelen, hogy az alapszervezet foglalkozott a belső erőforrások feltárással és hasznosításával. A munkában azonban csak annyiban, amennyiben az, ezzel összefüggő kérdésekkel volt kapcsolatban. Eppen ezért a jövőben sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani erre a nagyfontosságú kérdésre. Hasznos volna, ha a szocialista felhalmozás felhívására megindított akció érdekében sokan elemeznék a belső erőforrások feltárással és hasznosításával kapcsolatos kérdéseket. A belső erőforrások feltárással és hasznosításával terén azonban a munka csak akkor vezethet eredményre, ha az alapszervezet sokkal konkrétabb teszt a politikai agitációt, ha a politikai munkában még jobban bevonja az agitátorokat és a faliújság szerkesztőbizottságát.

Most, amikor országosra a gyárakban és az üzemekben a dolgozók minden akadályt legyőzve harcolnak, hogy minél több szocialista felhalmozást adjanak tervük felől a hazának, a „Vörös Triko” gyárban is a pártalapszervezetnek mozgósítania kell a dolgozókat az összes erőforrások feltárással és hasznosításával. Ez egyik elengedhetetlen feltétele annak, hogy a gyár munkái becsülettel tudjanak eleget tenni a felhívásnak.

Sz. D.

A simándi begyűjtőközpontnál

A simándi begyűjtőközpont dolgozói alaposan felkészültek az idei bőséges termés elraktározására. Önkéntes munkával járultak hozzá a naktár rendbekerítéséhez. Ugyancsak önkéntes munkával megfelelő utat építettek a begyűjtőközpont felé a közlekedés megkönnyítésére.

Az 1. számú nyugtát a simándi begyűjtőközponttól a községi kollektív gazdaság szerezte meg. A köz-ség dolgozó parasztjai és örmény fogadták a begyűjtőközpont dolgozóinak lelkes munkáját és meggyőződtek arról, hogy az általuk átadott gabona megfelelő raktárban, megfelelő körülmények között van tárolva. A raktár rendbekerítésében kitüntettek Fackelmann Péter, Diteger János, Simon Ioan és Ruja Dumitru laboráns.

Ötvös Balázs, levelező

Bőséges termést takarítanak be a csanádi kollektivisták

A csanádi „Stefan Plavai” kollektív gazdaság tagjai előtt nagy feladat áll az idei termésbetakarításban. Nem kevesebb, mint 1600 hektár szármagabonát kellett idejében, szerveszteség nélkül learatni. Amikor elkezdett az aratás pillanata, a 16 arató-kötőgép és a négy kombájn kitűnő munkát végeztek.

A kombájnoktól a gazdaság két tehérgépkocsija nem győzte szállítani az értékes kenyérgabonát. A kollektivisták az arató-kötőgépek után alig győzték a kéveket összehordani. Július 29-én azonban befejeződött az aratás, a kombájnok 42 vagon búzát arattak és csépeltek ki és idő jutott arra is, hogy mire az aratást befejezzük, már 195 hektár területről szőlőre hordták a gabonát. Július 30-án reggel hat cséplőgép kezdte meg a cséplést. A bu-

za olyan jól fizet, hogy egy-egy cséplőgépnek két ember alig győzi a zsákok kötését. A kollektív gazdaság tagjai a nagy aratási munkák mellett levágtak 33 hektár mustárt és 32 hektár búkkönyvet. A gazdaságban 580 hektáron végeztek el a tarlóhántást és 80 hektáron a nyári melyszántást. A tarlóhántást és a melyszántást a traktorok éjjel végzik.

A gazdaságban különösen kitűnt a 3. számú brigád Uncsánszki Damján brigádfelügyelőségével. A brigádból pedig Kórek Péter csoportjának tagjai: Nikulás Mihály, Ilin Stefan, Jivici Giurgelca, Sverila Maria, Crisan Stefan, akik rendszeresen résztvettek a munkában és napi normájukat 80–85 százalékkal teljesítették fel.

JAMBOR JOZSEF, levelező

A repülők napja

A sportrepülés - a bátorság iskolája

Értékes, gazdag hagyományai vannak a román repülésnek. Ezeket a hagyományokat fejlesztik tovább ma pilótáink, technikusaink, repülésigazgatóink minden dolgozója. Népünk büszke arra, hogy a román repülés uttoról kivették részüket a repülés fejlesztéséből. Dolgozóink szeretettel emlékeznek vissza az első román repülőkre és repülőgép építőkre, Aurel Vlaicu és Traian Vuia, akiknek hírneve bejárta az egész világot.

Ezt a két bátor román kezdeményezőt méltán tekinthetjük a román repülés megalapozóinak, a repülés ügye előmozdítóinak. Moszkáján orosz felhalózó után Traian Vuia az első közé tartozott egész Európában, aki a levegőnél nehezebb géppel a magasba emelkedett. A repülés történetében feljegyezték, hogy Traian Vuia 1906 március 18-án szállt fel 25 lóerős gépével a Páris melletti Bogatelle-re. Feljegyezték a repülés történetét az is, hogy Traian Vuia a repülőgép futószerszerezék feltalálója.

Néhány évvel később egy fiatal mérnök, Aurel Vlaicu emlékeztet a magasba az általa készített gépen. Abban az időben gépe a legkorszerűbb repülőgépek számított. Könnyen lehetett vezetni, egyszerűen szerkezete kitűnő volt, kormányfűlkéjéből pedig jól lehetett látni minden irányban és kényelmesen lehetett irányítani a gépet.

A repülés története az uttorok győzelmei közé jegyezte fel Aurel Vlaicu sikereit is. Vlaicu 1910 szeptember 6-án mutatta be gépét a ciotroceni repülőnapon. Két évvel később, 1912-ben a Bécs melletti isperni nemzetközi versenyen tul-szármayta kora legjobb repülőit, köztük Bleriot-t, Garros-t és De Moulinais-t.

Néhány körülmények között dolgozott Aurel Vlaicu. Az idegen tőke szolgáltatása szegődött burzsoa kormányok semmivel sem támogatták, sőt minduntalan akadályozták lelkes alkotómunkáját. De Aurel Vlaicu a

nehéz körülmények között is bebizonyította, hogy milyen nagy tetterő és tehetség szunnyad a román népben. 1913-ban vakmerő vállalkozása szánta el magát: a Kárpátok át-

A román repülés története a nagy uttorok mellett sok-sok bátor kezdeményező és hős nevével jegyezve meg fel. Ezek közé tartoztak Mircea Zorileanu, Munteanescu és mások.

Repülésére. Eközben halálos baleset érte. Legálább is arról írtak akkoriban az újságok. Később azonban kiderült, hogy gépének lezuhanását bűnös kezek készítették elő: a profittal féltő burzsoázia alkotó tehetsége feljében megölte a román repülés uttorját.

1917 júliusában például Mircea Zorileanu kétszer repülte át éjnek idején a Kárpátokat.

1944 augusztus 23-i felszabadulásunk után pártunk és kormányunk mindent meglett flottánk és a román repülés fejlesztéséért. A felszabadulást napjainkig hatalmasat fej-

Dedidmilit

Vasárnap, augusztus 7.

BUKAREST I.: 8: Jól reggelt gyerekek, 8:20: A rádió szimfónikus zenekara, 9:30: Zene a legismertebb operetektől, 10: Rádiószínház gyermekek számára, 11: Zene, 13: Hírek, 13:20: Hangverseny, 14: Hírek, 15: A szovjet rádió adása, 15:30: A rádió esztrád zenekarának műsora, 16: A népi demokratikus államok népzeneje, 16:30: A falvak újsága, 17:46: Könyvzene, 18: Kívánság-hangverseny, 19: Rádiószínház, 20:45: Esztrád hangverseny, 21:15: Tánctétele, 21:55: Fesztivál, 22:40: Sofia Popa énekel, 23: Hírek, 23:10: Román népzene.

BUKAREST II.: 9: Új da'ok a Fesztivál tiszteletére, 8:30: Hírek, 8:40: Népzene, 9:10: Könyvzene, 9:30: A „Tartós békéért, népi demokráciáért” című lap vezércikke, 9:50: Reggeli hangverseny, 10:50: A „George Enescu” Állami Filharmonia szimfónikus zenekara játszik, 12:35: Román népzene, 13:50: Hírek, 14: Dalok a tengerészektől, 14:30: A rádió népi zenekara játszik, 15: Hírek, 15:05: Gica Petrescu énekel, 15:20: „Enekek a világ ifjúsága”, 15:45: Politikai jegyzetek, 16: Orosz népzene, 17: Zene, 19:30: Operettzene, 20: Irodalmi műsor, 20:15: Tánctétele, 21: Rádiomagazin, 22: Hírek, 22:15: Tánctétele, 23:10: Szimfónikus hangverseny, 24:05: Tánctétele, 0:45: Hírek.

BUDAPEST (Kossuth): 8: Hírek, 8:15: Egy falu — egy nő, 9: Új zenei újság, 10: Vasárnapi levelező, 10:10: Irodalmi játékok, 11: Kínai népi együttes műsorából, 12: Hírek, 12:15: Jó éhédhez szól a nő, 13: Jó munkáért — szép munkáért, 13:30: Hangverseny, 14:15: Szimfónikus zene, 15:30: Egy hét a külpolitikában, 15:45: Szív küldi... 16:20: Zenesemlétek, 17:30: Hírek, 17:40: Kincses kalendárium, 18:40: Tánctétele, 19:20: Az építő kommunizmus nagy országában, 20: Esti híradó, 20:20: Ajándék-műsor, Felhívás — az ifjúkorról, Előadás, 21:30: Sport, 22: Hírek, 22:10: Hangverseny Strauss operettjeiből, 23: Zenekari hangverseny, 24: Hírek.

BUDAPEST (Petőfi): 8: Fúvószen, 9: Színes magyar muzsika, 9:30: Miska bácsi lemezlelőadása, 10:10: Szív küldi... 11: Beethoven-hangverseny, 12:15: Könyvzene, 12:30: Derűs történetek, 13: Művészlemez, 14: Operett-almanach, 15: Az atomfegyver, Előadás, 15:20: Macagnyi: Parasztszociál, Opera, 16:47: Dalok, 17: Delutáni hangverseny, 17:55: Ifjúsági rádiójáték, 18:35: Schumann: Esz-dur zongorafő, 19:10: Vidám műsor, 19:30: Népi zene, 20:35: Tánctétele, 21:30: Német népi dallamok, 22: Zenekari hangverseny.

—O—

Lotto-eredmények

A Központi Lotto augusztus 5-i húzása a következő számok nyertek: 90, 33, 49, 83, 66, 22, 46, 20, 13. Az országos nyeremény értéke 1.590.603 lej.

Testnevelés és Sport

A varsói Fesztivál sportversenyek

A Fesztivál sportversenyek nagy lendülettel folytatódtak a küzdelmek a különböző sportágakban. Az RNK sportolói számos szép sikert értek el, így Savel a 400 méteres gáton, Balázs a női magasugrásban, Popescu a 200 méteres pillangóúszásban győzték, de győzték az asztali teniszesek és teniszesek is. A részletes eredmények:

ATLETIKA: 400 m. gátfutás: 1. Savel (RNK) 52.1 mp., 2. Iulin (Sovjetunió) 52.2 mp., 3. Lituev (Sovjetunió) 52.8 mp. Női magasugrás: 1. Balázs Jolán (RNK) 166 cm., 2. Modrachova (Csehszlovákia) 164 cm., 3. Pisareva (Sovjetunió) 164 cm. Női gerelyvetés: 1. Csudina (Sovjetunió) 5160 cm., 2. Csak (Lengyel NK) 4899 cm., 3. Majka (Lengyel NK) 4785 cm. A Zimbabwé (RNK) 4700 cm-es új román csúcseredménnyel hatodik 200 m. síkfutás: 1. Janecsek (Csehszlovákia) 21.2 mp., 2. Szmidt (Lengyel NK) 21.3 mp., 3. Barbeniev (Sovjetunió) 21.3 mp. Tízpróba: 1. Kuznecov (Sovjetunió) 7262 pont, 2. Mayer (Német DK) 6834 pont, 3. Stolearov (Sovjetunió) 6700 pont. 800 m. síkfutás: 1. Szentgáli (Magyar NK) 1:51.9 mp., 2. Kreit (Lengyel NK) 1:52.4 mp., 3. Liska (Csehszlovákia) 1:52.6 mp. A 400 m. női síkfutásban A. Sicoe (RNK) 57.6 mp-es időeredménnyel került döntőbe. Női pentatlon: 1. Ernolenko (Sovjetunió) 4565 pont, 2. Doljenkova (Sovjetunió) 4486 pont, 3. Martinenko (Sovjetunió) 4470 pont. 50 km. gyaloglás: 1. Lavrov (Sovjetunió) 4 óra 16:51.2 mp., 2. Dolezal (Csehszlovákia) 4 óra 29:09 mp., 3. Mastilkov (Sovjetunió) 4 óra 32:53.4 mp.

USZAS: 100 m. női gyors: 1. Gyenge V. (Magyar NK) 1:06 mp., 2. Szoke (Magyar NK) 1:06.9 mp., 3. Gyergyak (Magyar NK) 1:08.3 mp. 200 m. pillangóúszás: 1. Al. Popescu (RNK) 2:36.1 mp., 2. Struzanov (Sovjetunió) 2:36.2 mp., 3. Fejer (Magyar NK) 2:36.5 mp.

VIZILABDA: Sovjetunió—RNK 4:1 (2:0). A román csapat egyetlen gólját Simon szerezte. ASW Club Motherwell (Skócia)—NAS Kalkutta (India) 12:3 (7:4).

ASZTALI TENISZ: Pesch és Gantner folytatták győzelmeiket az egyéni versenyben. Pesch 3:1 arányban legyőzte a német Mathiast, Gantner pedig ugyancsak 3:1 arányban győzött a svéd Melstrom ellen. Reiter nagy küzdelemben 3:2 arányban vereséget szenvedett a kínai Van Chu-iantól, Mircea Popescu pedig a csehszlovák Vihnanovskival szemben veszített 3:1 arányban. A Reiter—Gantner pár ellenfél nélkül jutott tovább a férfi párosban, a Mircea Popescu—Harasztosi pár pedig 3:1 arányú vereséget szenvedett a lengyel Kuginski—Karinski kettőstől.

TORNA: A férfiak versenyében a

szovjet versenyzők bizonyultak a legjobbaknak és a sorrend így alakult: 1. Szovjetunió 343,05 pont, 2. Csehszlovákia 333 pont, 3. Bolgár NK 324,80 pont, 4. Lengyel NK 324,25 pont, 5. RNK 316,75 pont, 6. Egyiptom 312,65 pont. Egyéni összetett versenyben: 1. Sahlin (Sovjetunió) 57,65 pont, 2. Azarian (Sovjetunió) 57,20 pont, 3. Stolpov (Sovjetunió) 57,05 pont.

TENISZ: A férfi egyesben Bardan 6:2, 6:3, 4:6, 6:2 arányban legyőzte a lengyel Konhieneket, a férfi párosban a Bardan—Serester kettős pedig 6:4, 3:6, 7:5, 6:2 arányban nyert a lengyel Kovalieski—Voitovicsz pár ellen. Georgescu a dán Kozeluh-al játszott egy párbant 6:2, 4:6, 6:1, 6:2 arányban legyőzték a lengyel Gonczanek—Noviski párt.

LABDARUGAS. Szófia csapata 3:0 arányban legyőzte Stadlau együttesét és így az egyes csoportokban a sorrend így alakult:

I. csoport: Varsó 4 pont, 2. Karl Marxstad 2 pont, 3. Peking 1 pont, 4. FC Liege 1 pont. — II. csoport: 1. Budapest 7 pont, 2. Stalingrad 2 pont, 3. Berlin 0 pont. — III. csoport: 1. Bukarest 4 pont, 2. Szófia 3 pont, 3. AC Beerschoot 1 pont, 4. Stadlau 0 pont. — IV. csoport: 1. Kairó 3 pont, 2. Prága 1 pont, 3. Tirana 0 pont.

VIVAS: A női törverseny nagy küzdelem után a következő eredményt végződött: 1. Sitkova (Sovjetunió) 6 győzelem, 2. Taitis (RNK) 5 győzelem, 3. Rostvorova (Sovjetunió) 5 győzelem, 4. Samudeanu (RNK) 4 győzelem, 5. Jullita (Lengyel NK) 4 győzelem, 6. Rakova (Lengyel NK) 2 győzelem, 7. Puistama (Sovjetunió) 2 győzelem, 8. Adamczyk (Lengyel NK) 0 győzelem.

—

SZABADSTILUS BIRKOZÁS

Az egyes súlycsoportok végeredménye: 52 kiló: 1. Calkahamandze (Sovjetunió), 2. Yokojama Katsutoski (Japán), 3. Khedjastch (Irán). — 57 kiló: 1. Jakoubi Hehdi (Irán), 2. Dimov (Bolgár NK), 3. Karama Josho (Japán). — 62 kiló: 1. Sasahara (Japán), 2. Guivhorouche (Irán), 3. Tnganov (Bolgár NK). A román Singular ötödik. — 67 kiló: 1. Kuzmiski (Lengyel NK), 2. Bistaietv (Sovjetunió), 3. Kaneko Akashi (Japán). A román Hari a 9. helyen végzett. — 73 kiló: 1. Dadasev (Sovjetunió), 2. Sorouri (Irán), 3. Schaeffer (német). — 71 kiló: 1. Zandi Ahasse (Irán), 2. Stancev (Bolgár NK), 3. Solitek (Csehszlovákia). A román N. Popovici a tizedik. — 87 kiló: 1. Kuljev (Sovjetunió), 2. Takhti (Irán), 3. Filivanov (Bolgár NK). — Nehéz: 1. Kandelaki (Sovjetunió), 2. Ahmedov (Bolgár NK), 3. Sosnowski (Lengyel NK).

A görög-román birkózás küzdelmei vasárnap kezdődnek.

Néhány sorban

Kedden, augusztus 9-én délután fél 6 órakor a városi Testnevelési és Sportbizottság helyiségekben ülést tart az aradi futball-bizottság. Ezen kötelesek megjelenni az összes tartományi, városi, s.b. bajnokságban szereplő sportközösségek képviselői, tekintettel a tárgysorozat fontosságára.

Az evezős Európa-bajnokság versenyén a női kormányos négyesben lebonyolított előfutamok során az első előfutamból az RNK, a másodikból a Szovjetunió csapatai kerültek be a vasárnapi döntőbe. A többi résztvevők minősítőn döntöttek el a bekerülést.

Vasárnap reggel fél 9 órakor folytatódik a Hadsereg Központi Háza —Fl. Rosie UTA „A”-csoportbeli tenisz-csapatverseny küzdelmei a Maros-parton levő tenisz-pályákon.

Az országos ifjúsági bajnokság mérkőzései során mindhárom aradi csapat otthonában mérkőzik. A Me-

talul Arad a Minerul Lupény ellen, a Locomotiva Arad a Minerul Petrozsény ellen, a Fl. Rosie UTA pedig a Progresul Szatmar ellen játszik a harmadik ösi forduló keretében.

Labdarugóink számos nemzetközi mérkőzésen vesznek részt. Nagybányán a csehszlovák Tatrai futbalcsapat vendégszerepel, Petrozsényben pedig a bolgár Minior, amelyet a Fl. Rosie UTA 1:0 arányban legyőzött. A Locomotiva sportegyesület válogatottja Szófiában a Locomotiva—Szófia csapatával mérkőzött.

Vasárnap a Constructorul röplabda pályán folytatódna a küzdelmek a Constructorul sportközösség keretében megrendezett röplabda döntőben.

Vasárnap a városligetben levő lőtéren a Fl. Rosie sportközösség keretében a célövő versenyek döntőit rendezik meg, amelyen számos kiűnő célövő is szerepel.

Értesítés

A „December 30” textilgyár mellett működő szakmai iskola (Kiss József utca 1. szám), értesíti az érdekelteket, hogy az 1955—56. évre augusztus 15—25 között tartják a felvételi vizsgákat és augusztus 10-ig lehet beiratkozni a következő szakokra:

— pamutfonóda,
— pamutszövőde,
— befejező osztály,
— könnyűipari felszerelés karbantartása.

A jelentkezők, akik 1955 szeptember 1-én betöltötték 14. életévüket, de 16 évesek még nem voltak el, a következő iratokat kell benyújtani: Felvételi kérvény, születési bizonyítvány, iskolai bizonyítvány (7 elemi osztályról), a szülői anyagi helyzetét igazoló bizonyítvány, a munka frontján levő szülők

felvételét igazoló bizonyítvány, egészségügyi bizonyítvány (véranalízis és tüdőátvilágítás). A felvételi vizsga román nyelv és számtan írásbeli és szóbeli vizsgából áll (az elemi iskolák 5—7. osztályának anyagából). A sikerrel vizsgázott jelöltek az egész iskolázási időtartama ingyenes ellátást, könyveket, felszerelést, a szünidőben az utazási költséget kapják meg, valamint az általuk készített munka ellenértékének 20—30 százalékát, a miniszterelnökség 247—1955. számú határozata értelmében.

Az Aradi Tartományi Muzem történelmi és művészeti szakosztálya megtekinthető a Kulturpalotában kedden, pénteken és vasárnap délelőtt 10-től 1 óráig és délután 5-től 8 óráig.

Várható időjárás

Vasárnap, augusztus 7-én változó felhőzet, a hőmérséklet kissé emelkedik, napközben plusz 26 fokra, éjszaka 13—16 fok között. Gyenge, napközben erősödő szél, délután

heli esők, záporok lehetségesek. A következő két napon változó felhőzet, a hőmérséklet emelkedik, délutánoként záporok és zivatarok.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének 3. ülésszaka

N. A. Bulganyin beszámolója a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletéről

(Folytatás az első oldalról.)

illető államok területén, kölcsönös-
ségi alapján, ellenőrző állomásokat,
hogy megelőzze egyik államnak más
állam ellen irányuló meglepetéssze-
rű támadását. Javaslatunk értelmé-
ben ezek az állomások a négy ki-
költökön, a vasúti csomópontokon,
autóutakon és repülőtérreken léte-
sítendőek. Ez az ellenőrző szerv fel-
ügyelne arra, hogy ne történjenek
veszélyes szárazföldi, légi, vagy ten-
geri csapatösszevonások, illetve csap-
atmozdulatok.

A szovjet küldöttség Genfben ki-
fejtette azt az óhaját, hogy kezdje
meg minden további halasztás nél-
kül a fegyveres erők létszámának és
a fegyverzetek mennyiségének csök-
kentését. Javasoltuk, hogy a négy
hatalom mutasson példát a tekintet-
ben, mégpedig olyképpen, hogy az
Ausztria területéről kivont csapatok
létszámát csökkentse hadseregé-
nek állományát. E javaslat szelle-
mében cselekedve, a szovjet kor-
mány nemrég elhatározta, hogy ok-
tóber 1-ig szovjet területre vonja
vissza az összes, Ausztriában ál-
lomásos szovjet csapatokat s hogy
csökkentse a Szovjetunió fegyveres
erők állományát az Ausztriából
kivont csapatok létszámával. Ha a
másik három hatalom hasonló intéz-
kedéseket hozna, ez előmozdítaná a
nemzetközi bizalom légkörének meg-
teremtését és megnevelését a fegyver-
zet csökkentése érdekében.

Összes javaslatunk egyetlen egy-
szerű és világos cél követik: hogy
elérjük a nemzetközi feszültség to-
vábbi enyhülését, megszabadítsuk a
népeket a háborús félelemtől és el-
hárítsuk bennük azt a hitet, hogy
igenis nyugalomban élhetnek és dol-
gozhatnak a jövő nemzedék javára
és boldogulásáért.

Számmilliók parancsoló követelé-
se ez. Ezzel kapcsolatban igen jel-
lemző, hogy a szovjet kormányküld-
öttség genfi tartózkodása alatt sok
levél és papírt számos ország kü-
lönféle szervezeteitől és számos
személytől. Azokban a napokban
száz meg száz küldöttség érkezett
Genfbe Franciaországból, Németor-
szágból mindkét részről és más or-
szágokból. Ezek a küldöttségek ál-
latosan követelték a „hideghábo-
ru” megszüntetését és a békés, nyu-
galmas élethez szükséges feltételek
megteremtését.

Mi természetesen nem ringattuk
magunkat abban a hibben, hogy öt-
hat nap alatt sikerüljön meg-
egyeztetést létrehozni Genfben a
szovjet küldöttség által előterjesztett
valamennyi javaslatl kapcsolato-
san. A tapasztalat azt bizonyítja,
hogy a meggyőzés létrehozása ilyen
kérdésekben idő igényel, főleg ak-
kor, ha olyan bonyolult kérdésekről
van szó, mint a fegyverzet csökken-
tése és az atomfegyver eltiltására
vonatkozó nemzetközi egyezmény
megkötése és egy hatékony
nemzetközi ellenőrzés létrehozása
az egyezmény előírásainak
alkalmazása felett. Ezért azt jave-
soltuk, hogy a négy hatalom kor-
mányfői szögezzék le álláspontjukat
azokban a kérdésekben, amelyekben
véleményük lényegében fedik egy-
másat, vagy érezhetően közel állnak
egymáshoz. Vonatkozik ez elsősor-
ban a négy hatalom fegyverzetének
átalakítását érintő kérdésekre, a ha-
gyományos fegyverzet csökkentése
kérdésének megoldására, az atom-
fegyver szakszerű használatára,
valamint a nemzetközi ellenőrzés-
re. Mi abból a feltevésből indultunk
ki, hogy ha a genfi értekezleten
meggyezésre jutunk a leszerelés
egyes főbb kérdéseiben, ez nagy
mértékben megkönnyíti a kérdés
további megvizsgálását és az emi-
tett nemzetközi egyezmény megkö-
tetését.

Elhatároztuk, hogy folytatjuk erő-
feszítéseinket a leszerelés alapvető
kérdéseiben való meggyőzés létre-
hozása érdekében. Erre vonatkozó-
lag megfelelő irányelveket adtunk a
négy hatalom külügyminisztereinek.
A genfi értekezlet napirendjén
szereplő negyedik kérdés a Kelet és
Nyugat közötti érintkezés fejleszté-
sének kérdése volt.

A Szovjetunió a széleskörű nem-
zetközi együttműködésnek, az álla-
mok közötti gazdasági, tudományos
és kulturális kapcsolatok sokoldalú
fejlesztésének híve volt és marad.
Nagyon hasznosnak véljük az orszá-
gok közötti küldöttségsereket, a kereske-
delmet, a tudomány, a kulturális és
művészeti élet, valamint a közelit
képviselőinek kölcsönös látogatói-
sait. Hívei vagyunk a kölcsönös tu-
ristalátogatások fejlesztésének is.

Posztívum értékeljük az olyan ak-
ciókat, mint a Szovjetunió és az
USA mezőgazdasági küldöttségsze-
reje és megelégedésünk fejezzük
ki afelől, hogy a szovjet mezőgaz-
dasági küldöttség kedvező légkörben
tevékenykedik az USA-ban, az ame-
rikai küldöttség pedig a Szovjetunió-
ban.

Nagybritannia és a Szovjetunió
között jelenleg tárgyalások folynak
a kulturális kapcsolatok kibővítésé-
nek kérdésében. Reméljük, hogy a
tárgyalások sikerrel járnak. Hang-
súlyoznom kell, hogy Edennei,
Nagybritannia miniszterelnökével
folytatott magánbeszélgetésem során
pozitíven vizsgáltuk meg a hadtén-
gerészeti flotta és katonai küldöttsé-
gek kölcsönös látogatásainak meg-
szervezését.

A Kelet és Nyugat közötti érint-
kezés kérdésének megvizsgálása
után D. Eisenhower elnök javaslata-
ra a kormányfői genfi értekezlete
az alábbi határozatot fogadta el:

„A külügyminisztereknek szakér-
tői útján tanulmányozniuk kell
mind az egyesült Nemzetek Szerve-
zetének szervei és intézményei által
foganatosított intézkedéseket is,
amelyek alkalmasak arra, hogy:

a) fokozatosan kiküszöböljék a
népek közötti hírközlés és békés
kereskedelem útjában álló akadályo-
kat és

b) kölcsönösen előnyös szabad
érintkezés és kapcsolatok hozza-
nak létre az érdekelt országok és
népek számára.”

Nem kétséges, hogy ennek az ak-
ciónak a sikere, — ami a négy ha-
talam kapcsolatát illetően még tá-
volról sem fejlődött ki megfelelően,
— nagy mértékben hozzájárulna a
nemzetközi feszültség enyhítéséhez,
az államok közötti bizalom megerő-
sítéséhez és a nemzetközi együttmü-
ködés fejlődéséhez.

Mint már mondtam, a szovjet
kormány javasolta, hogy a genfi ér-
tekezleten vizsgálják meg Ázsia és a
Távol-Kelet közötti érintkezés fej-
lesztésének kérdéseiben. Ezek az
irányelvek azért fontosak, mert ki-
fejezik az értekezlet valamennyi
részvételének azt a törekvését, hogy
az említt kérdések apróképeiben
megvizsgálásával megtalálják a ha-
talmak között szükséges megértés
létrehozásának lehetőségeit. Eppen
ebben relik a Genfben elfogadott
irányelvek fontossága.

III.

A genfi értekezlet eredményei
A mi következtetéseink

A genfi négyhatalmi kormányfői
értekezlet eredményeit összegezve,
emlékeztetnem kell arra, hogy Genf-
be utazásom előtt kijelentettem, hogy
hiszem, hogy az értekezlet az érte-
kezés bonyolult nemzetközi kérdése-
két néhány nap alatt megoldhatja.
Illyesmint csak azok várhatnak, akik
hisznek a csodákban. Ugyanakkor
azonban határozottan elítéltem az
indokolatlan borúlátást.

Az élet igazolta a helyzetnek ezt
a megítélését. Most senki sem ta-
gadhatja, hogy a genfi értekezlet
olyan fontos, pozitív eredményekre
vezetett, amelyek a jövőben még
nagyobb mértékben érezhetőek lesz-
nek. A genfi értekezletnek fontos
szerepe volt az államok, elsősorban
pedig a nagyhatalmak közötti fesz-
ültség enyhítésében, a szükséges
egymásiránti bizalom helyreállításá-
ban.

A négy hatalom kormányfőinek
találkozása, amely az együttműkö-
dés és kölcsönös megértés légköré-
ben folyt le, kétségtelenül mely nyo-
matot hagy a nemzetközi kaposa-
latokban és kedvező befolyást fog
gyakorolni további kibontakozásuk-
ra. Nagyjelentőségű eseménynek
számít, hogy személyes kapcsolat
jött létre a négy nagyhatalom veze-
tői között. Örömdetes volt, hogy az
értekezlet az együttműködés és a
kölcsönös megértésre való törekvés
szelleme uralkodott. Ez különösen a
nemhivatalos találkozókon volt
érezhető s ez tette lehetővé a nyílt
cselekedést az összes kérdésekben.
Különösképpen hangsúlyozni kell,
hogy a genfi értekezleten sem volt
más a hangulat. Sőt ellenkezőleg,
valamennyien arra törekedtek, hogy
lehetőseget keressenek a szempontok
egybehangolására az értekezleten
megvitatott gyakorlati kérdésekben,
noha a megvitatott kérdések lényeg-
ét illetően a felek álláspontja eltért
egymástól.

Az Amerikai Egyesült Államok,
Anglia és Franciaország vezetőivel
együtt beszélgettünk, hogy miben
egyezünk a véleményünk a megvita-
tott kérdésekben, világosabban szá-
molva tettünk azzal, hogy miben áll-
nak nézeteltéréseink és elhatároztuk,
hogy további út-módot keressünk a
szükséges meggyezésre. Nem kéte-
lünk abban, hogy a tárgyalások
folytatásával ki lehet küszöbölni a
fennálló nehézségeket és meg lehet
találni a vitás kérdések megoldását
a béke érdekében.

A négy hatalom külügyminiszte-
reinek adott irányelvek, amelyeket
az értekezleten dolgoztunk ki, a köl-
csonösen elfogadható határozatok
keresésének eredményei, figyelembe-
véve a tárgyalás valamennyi rész-
vételének érdekeit.

érintettük Indokina kérdését, az
1954. évi genfi egyezmény teljesí-
sével kapcsolatban, valamint az
USA és a Kínai Népköztársaság
közötti kapcsolatok kérdését. Termé-
szetes, hogy részünkről a legna-
gyobb figyelmet Tajvan kérdése és a
Kínai Népköztársaság ENSZ-beli
jogaira fordítottuk. A szovjet kor-
mány reméli, hogy az említt esz-
mecsere e kérdések rendezését fogja
szolgálni, a kínai nép törvényes jo-
gainak, a többi ázsiai nép törvényes
jogainak és a távolkeleti béke fenntar-
tása érdekében megeléged.

Hangsúlyoznunk kell itt a Kínai
Népköztársaság kormányát által tett
újabb fontos javaslatok jelentősé-
gét. Ezek a javaslatok a megoldat-
lan nemzetközi kérdések rendezé-
sére irányulnak és kedvező kilátásokat
nyitnak meg a nemzetközi bizalom
helyreállítására Ázsiában és a Cse-
des-óceán térségében. A Szovjetunió
mindenben támogatja azokat a ja-
vaslatokat, amelyek Csu En-laj
elvtárs, a Kínai Népköztársaság ál-
lamtáncsának elnöke és külügymi-
nisztere tett „A Kínai Népköztársaság
jelenlegi nemzetközi helyzetéről és
külsőpolitikájáról” címmel július
30-án, az összkínai népképviseleti
gyűlés második ülésszakán elmon-
dott beszédében.

A genfi értekezlet végén közös
meggyezésre: elfogadtuk a négy ha-
talam kormányfőinek a külügymi-
niszterek számára kiadott irányel-
veit mind a négy kérdésben, ame-
lyeket a genfi értekezlet megvita-
totta: az európai biztonság, a német
kérdés, a leszerelés, valamint a Ke-
let és Nyugat közötti érintkezés fej-
lesztésének kérdésében. Ezek az
irányelvek azért fontosak, mert ki-
fejezik az értekezlet valamennyi
részvételének azt a törekvését, hogy
az említt kérdések apróképeiben
megvizsgálásával megtalálják a ha-
talmak között szükséges megértés
létrehozásának lehetőségeit. Eppen
ebben relik a Genfben elfogadott
irányelvek fontossága.

ruini a nemzetközi kapcsolatok nor-
malizálásához. Örömmel állapítjuk
meg, hogy az USA-ban a porondra
léptek azok az erők, amelyek ebben
az irányban tesznek lépéseket. Meg-
említhetjük például Walter George-
nek, az amerikai kongresszus szená-
tus külügyi bizottsága elnökének
nyilatkozatát, aki nyomatékosan kér-
te a hatalmak külügyminiszteri érte-
kezletének mielőbbi összehívását, a
Kínai Népköztársaság részvételével.
George ur igen helyesen úgy véli,
hogy az amerikai—kínai kaposa-
latok rendezése fontos sikert jelentene
a távolkeleti feszültség enyhítésének
útján.

Erdekes megemlíteni azt a tényt,
hogy a világsajtó döntő többsége
pozitíven értékeli a genfi értekezlet
eredményeit. Így például a befolyá-
sos amerikai New York Times így
ír: „A konfliktus kioldásának
lehetősége már a legmagasabb síkú
értekezlet előtt megszűnt. Azoknak
a kapcsolatoknak az eredményeként,
amelyek most a négy nagy között
létezők, feltehető, hogy minden
erőfeszítés megtörténik annak érde-
kében, hogy Ázsiában ne kerülhessen
sor komoly kellemtelenségre.”

A News of World, a legelterjed-
tebb angol lap, Boothby angol kon-
servatív párti parlamenti képviselő
cikkét közölte, amelyben a képviselő
úgy jellemzi a genfi értekezletet,
mint „az egész világ morális erői-
nek nagy győzelmét, ami egyre na-
gyobb nyomást fog gyakorolni az
összes kormányokra a béke javára.”

Jellemző a francia Populaire kö-
vetkező megállapítása: „A külgy-
miniszterek számára kijelölt irány-
elvek természetesen nem oldják meg
a felvetett kérdéseket. De már ma-
ga az a tény, hogy az irányelveket
megfogalmazták, a négy nagyhata-
lak beakaratának megnyilatkozásá-
t bizonyítja. Ne rangassuk ma-
gunkat ábrándokban. Még nehézsé-
gek állnak előttünk. De mégis,
Genfben új légtér alakult ki. Es ez
feljogosít a reménykedésre... Genf-
ben, ahol végtelenségek a hideghábo-
runak, körvonalazódott a tartós béke
kilátása.”

A genfi értekezlet idején A. Eden
angol miniszterelnök és a szovjet
küldöttség megvizsgálták azt a kér-
dést, hogy miképpen lehetne me-
gerősíteni a két ország közötti kapo-
sokat. A sajtóból Önök is tu-
domást szereztek róla, hogy A. Eden
meghívott engem és N. Sz. Hrus-
cov elvtársat, hogy látogassunk el
Angliába és mi el is fogadtuk ezt a
meghívást. Ezzel kapcsolatban az
angol kormánnyal egyetértésben a
következő közleményt tettük közzé:
„A genfi értekezlet idején az Egye-
sült Királyság miniszterelnök és a
Szovjetunió Minisztertanácsának el-
nöke megvitatott azt a fontos kér-
dést, hogy miként lehet az orszá-
gok közötti kapcsolatokat a Genfben
létezőt személyes érintkezés
fenntartása útján a további szilárdi-
tani. N. A. Bulganyin, a Szovjetu-
nió Minisztertanácsának elnöke és
N. Sz. Hruscov, a Szovjetunió
Legfelső Szovjetje Elnökségének
tagja elfogadták Sir Anthony Eden
meghívását és a jövő év tavaszán
ellátogatnak Angliába.”

A szovjet kormány helyeselte
az angol kormány kezdeményezését,
mert meg van győződve róla, hogy
a magassik személyes kapcsolatok
továbbfejlesztése igen nagy jelentő-
ségi a genfi értekezlet létrejött
gyakorlati együttműködés légköré-
nek fenntartása szempontjából.

Az angol parlament egyöntetűen
jóváhagyta A. Eden miniszterelnök-
nek a szovjet vezetőket tervezett an-
gali látogatásával kapcsolatban tett
bejelentését. A Szovjetunió Legfelső
Szovjetje remélhetőleg szintén egy-
hangulag helyeselni fogja elhatáro-
zásunkat, hogy ellátogatunk Nagy-
britanniába.

A szovjet kormány, mivel az ál-
lamok vezetői közti személyes érint-
kezés híve és mivel a Szovjetunió és
Franciaország kapcsolatainak
megerősítésére törekszik, elhatáro-
ta: meghívja Faure urat, Franciaor-
szág miniszterelnökét és Pinay urat,
Franciaország külügyminiszterét,
hogy az általuk megfelelően vélt
időpontban látogassanak el a Szov-
jetunióba.

Reméljük, hogy a francia kormány
elfogadja ezt a javaslatot.

A francia kormány vezetőinek lá-
togatása a Szovjetunióban és a ve-
lők való személyes érintkezés hozzá
fog járulni a Szovjetunió és Fran-
ciaország kapcsolatainak további
kedvező kibontakozásához.

Képviselő elvtársak!

A genfi értekezlet eredményei vi-
lágosan igazolják, hogy a szovjet
kormány helyes külpolitikát folytat
az államok békés együttműködésének
biztosítására. A szovjet kormány, az
egész szovjet nép segítségével tá-
maszkodva, továbbra is ezt az utat
fogja követni.

A Szovjetunió, az Amerikai
Egyesült Államok, Nagybritannia és
Franciaország kormányfőinek genfi
értekezlete jó alapot teremtett arra,
hogy a négy ország közötti helyre-
álljon az az együttműködés, amely

a második világháború éveiben az
agresszor elleni közös harcban si-
keresen épült ki, de amelyet a há-
borút követő időszakban megzavartak.
Feladatunk most abban áll,
hogy az őszinte, építő jellegű kapo-
sokat s a kölcsönös megbecsülést
alapján, amelyet a genfi értekezleten
létrehoztunk, továbbfejlesszük ezt az
együttműködést.

A genfi értekezlet eredményei a
következők: tanuszkodnak:

Elsősorban: az értekezlet kétsé-
gtelenül elősegítette a nemzetközi fe-
szültség további enyhülését és re-
méljük, hogy közelebb visz majd
a német célhoz — a tartós, hosz-
szas békéig — a tartós, hosz-
szas béke biztosításához. A szovjet
kormány mindent el fog követni,
hogy elérjük ezt a célt.

Másodszorban: a négy hatalom ál-
lamfőiről az értekezlet alkalmá-
val létrejött személyes kapcsolatait
igen gyümölcsözőnek bizonyultak és
éppoly fontosak voltak, mint a
hivatalos tárgyalások.

A szovjet kormány hajlandó a
jövőben is előmozdítani az állam-
főiről kapcsolatainak továbbfejlesz-
tését és erőfeszítését.

Harmadszorban: a genfi értekez-
let jelentős fordulat állt be a négy
hatalom, sőt nemcsak az e hatal-
mak közti kapcsolatok megújítása
irányában. Reméljük, hogy ez a
fordulat véget vet majd a „hideghá-
borúnak”, feltételezve, hogy mind-
egyik fél részéről megnyilvánul a
jószándék és az együttműködésre va-
ló őszinte törekvés.

A szovjet kormány mindent meg-
tett és meg fog tenni a „hideghábo-
ru” megszüntetésére, a nemzetközi
feszültség megszüntetésére, a tar-
tós világéke biztosítására.

A genfi értekezlet mérlege azt
mutatja, hogy a találkozó pozitív
eredményeivel előbbre vitte a béke
kilátását.

De még meg kell keresnünk a
rendeztetett nemzetközi kérdések
megoldásának útját. Ebből a szem-
pontból nagy fontossága lesz a
négy hatalom külügyminisztereinek ok-
tóberben összeülő értekezletének.

A külügyminisztereknek — a kor-
mányfők által jóváhagyott irány-
elveknek megfelelően — folytatniuk
kell majd az európai biztonság, a
német kérdés, a leszerelés, vala-
mint a Kelet és Nyugat közötti kapo-
sokat továbbfejlesztése kérdéseit
megvizsgálását és hathatós in-
tezkedéseket kell javasolniuk e pro-
bléma megoldására. A külügymi-
niszterek, e bonyolult nemzetközi
probléma megoldásáért keresve, el-
kerülhetetlenül nehézségekbe fognak
ütközni! Amde ezek a nehézségek
nem elháríthatatlanok.

Ha a külügyminiszterek küszö-
bálló értekezletének valamennyi
részvételére ugyanúgy törekszik majd
az együttműködésre és a meggye-
zésre, megteremtve ugyanazt a lég-
kört, amely a kormányfők találko-
zóját jellemezte, akkor remélhetik,
hogy a négy hatalom külügyminisz-
tereik sikereket érhetnek el a függő-
ben lévő nemzetközi kérdések ren-
dezésében.

Ami a szovjet kormányt illeti, a
szovjet kormány minden erőfeszítést
megtesz majd annak érdekében,
hogy a négy hatalom külügyminisz-
tereik most következő találkozásukon
megoldhassák az eléjük tűzött fel-
adatokat.

Az első sikereket már elértük a
nemzetközi helyzet megváltása, az
államok közötti bizalom és együttmü-
ködés megteremtése felé vezető
úton. De nem hunyunk be a szemün-
ket a ránk váró nehézségek előtt.
Tudjuk, hogy a genfi tárgyalások
csak kezdetét jelentették annak a
nagy és nehéz munkának, amely-
nek létre kell hoznia az államok
közti bizalmat és meg kell szilárdi-
tania a békét. Nem szabad elejtet-
nünk, hogy akadtak majd olyan
erők, amelyek igyekeznek gátat eme-
lni e cél elé. Következésképpen a né-
pek bekéjeztet folytatott harc állha-
tosságot, kitartást igényel. Követke-
zőképpen tovább kell szilárdítat-
nunk hazánk erejét, tovább kell fej-
lesztünk szocialista gazdaságunkat,
kellő éberséget és gondosságot kell
tanúsítanunk a szovjet állam
védelmi képessége tekintetében.

A szovjet kormány mindent meg-
tett azért, hogy a négy hatalom kor-
mányfői értekezletének sikeres lefo-
lyásához meglegyenek a kedvező
feltételek. A szovjet kormány minden
erejét latba veti majd azért, hogy
a genfi értekezlet határozatai való-
sággá váljanak s az általános béke
és biztonság ügyét szolgálják. A
szovjet kormány, a szovjet nép és
valamennyi bekeszerelő nép erőtel-
jes segítsége támaszkodva, ezután
is támogatatlanság nélkül folytatja a nem-
zetközi feszültség további csökkenté-
sére irányuló politikáját, tovább-
küzdi a tartós világékeért.

Befejeződött a Szovjetunió
Legfelső Szovjetjének
3. ülésszakaMOSZKVA. (Agerpres). — A
TASZSZ jelenti:

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje
3. ülésszakának augusztus 5-i esti
ülését folytatták N. A. Bulganyinnal,
a Szovjetunió Minisztertanácsa elnö-
kének a genfi értekezlet eredményei-
ről szóló beszámolójának vitáját. Az
ülésen A. P. Volkov, a Szövetségi
Szovjet elnöke elnököl.

Több képviselő hozzászólása után
M. A. Suszlov a Legfelső Szovjet
két kamarája — a Szövetségi Szov-
jet és a Nemzetiségi Szovjet — kül-
ügyi bizottságának nevében hatá-
rozati javaslatot terjesztett a Leg-
felső Szovjet elé. A határozati javas-
lat értelmében a Legfelső Szovjet
mindenben helyesli a genfi értekez-
leten részt vett kormányköttségek
tevékenységét. A javaslat rámutat
arra, hogy a genfi értekezlet új
szakasz kezdetét jelenti a különböző
politikai és társadalmi rendszerű ál-
lamok közti kapcsolatokban és ki-
lomborítja, hogy a genfi értekezlet
legfőbb sajátossága az államok közti
bizalom létrehozásához szükséges
együttműködés és kölcsönös megér-
tés szelleme volt. A javaslatban
kifejezésre jut az a meggyőződés,
hogy a genfi értekezlet és a külgy-
minisztereknek adott irányelvek újabb
létszámát fogják szolgálni a népek
harcának fokozására a világéke
megszilárdítására.

„Az ülésszak részvevői nagy taps
közepette elfogadták N. A. Suszlov
képviselő határozati javaslatát.

Az ülésszak elnöke közölte, hogy
indítvány érkezett be a vita befeje-
zésére. A képviselők az indítványt el-
fogadták.

Ezután N. A. Bulganyin, akit a
képviselők és a meghívottak meleg
szerelettel köszöntöttek, záróbeszé-
det mondott. Melyeséges megelégedé-
sét fejezte ki afelől, hogy a Leg-
felső Szovjet mindenben helyeselte a
kormányköttségek Genfben elfoglalt
álláspontját és ott kifejtett tevékeny-
ségét.

Bulganyin hangsúlyozta a szovjet
kormányköttségek konkrét és reális
magabiztosságát a genfi értekezleten
és rámutatott arra, hogy ez a maga-
tartás nagy mértékben hozzájárult
az értekezlet sikeréhez. El kell azon-
ban ismernünk — mondotta — a
genfi értekezlet többi részvevőinek
érdemét is. Kifejtette, hogy a pozitív
eredmények az összes részvevők köz-
sös erőfeszítéseinek gyümölcse.

Hangsúlyozta, hogy a szovjet kor-
mány rendkívül nagy fontosságot
tulajdonít a megtartandó külügymi-
niszteri értekezletnek. Zárószavai-
ban annak a meggyőződésének adott ki-
fejezést, hogy a népek békéjéért
folyó harcban a genfi értekezlet
részvevői továbbra is együtt fognak
haladni és így a dolgok jobban fog-
nak menni és jól fognak végozódni.

Bulganyin beszéde után az ülésszak
elnöke szavazásra tette fel a két
kamara külügyi bizottságai nevében
előterjesztett határozati javaslatot, a-
melyet a Legfelső Szovjet egyhangu-
lag elfogadott.

A. P. Volkov elnök ezután bejelen-
tette a harmadik ülésszak berekesz-
tését.

—O—

DOZSA GYÖRGY

„DOZSA GYÖRGY” mozi: augusztus
11-ig: Liliomfi. Előadások:
3, 5, 7 és 9 óra. Naponta ma-
tiné 11 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi:
augusztus 10-ig: Umberto D. Matiné
11.30 óra. Előadások: 3, 5, 7
és 9 óra.

„HERBAC JANOS” mozi: augusztus
7-én: Liliomfi. Matiné 11.30
óra. Előadások: 3.30, 5.30, 7.30
és 9.30 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: augusztus
7-én: Anna-rendjel. Matiné
11.30 óra. Előadások: 3, 5, 7
és 9 óra.

„UJ IDOK” mozi: Augusztus
1-10 között a fesztivál és a repülő,
valamint a tengerész-nap tiszteletére
Augusztus 7-én: A repülés titkainak
feloldozója. Augusztus 8-án: A ten-
geri sas. Matiné 11.30 óra. Elő-
adások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gá):
augusztus 7-én: Őrs a hegyekben.
Előadások hétköznap 7 óra
vasárnap 3, 5 és 7 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mik-
laka): augusztus 7-én: A partizán-
nő. Előadások: 6 és 8 óra, vasár-
nap 2, 4, 6 és 8 óra.

„PETOFI SANDOR” mozi (Rad-
na): augusztus 7-én: A sors szava.
„NICOLAE BALCESCU” mozi
(Lippa): augusztus 7-én: A három
testvér.

„7 NOEMBRIE” mozi (Nagy-
szentmiklós): augusztus 7-én: Rej-
telmes felfedezés.